

ΙΩΝΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ.

ΣΜΥΡΝΗ τῆ 22 Μαρτίου 1851.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΪ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ.

[Συνέχεια ἀρ. 11]

Μετὸ 1016τό.

1199. *Ιωάννης Γ' ὁ Καματηρός*, εὐλαβὴς ἀνὴρ καὶ λόγιος. Κατὰ τὸ 4 ἔτος τῆς Πατριαρχείας τούτου, οἱ Λατίνοι Σταυροφόροι λησταί, κυριεύσαντες, ὡς προείπομεν, τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς λυκοφιλίας, ἀφοῦ συνετάραξαν τὰ πράγματα τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἀναγορεύσαντες ἴδιον ἐκυτῶν αὐτοκράτορα τὸν Βαλδουίνον, ἐνεθρόνισαν καὶ Λατίνον Πατριάρχην, κ' ἄπποιν Ὠμαῦ Μαροκίνον, συστήσαντες ὁμοδόξου; αὐτῶν Πατριάρχας καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱεροσολύμοις μέχρι τῆς ἐξώσεως αὐτῶν ἀπὸ Βυζαντίου τῷ 1060. Ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ, κατεγομένη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συστήσωσιν ἴδιον ἐκυτῶν Πατριαρχίαν. Οἱ ὀρθόδοξοι ὁμῶς Βυζάντιον ἐξηκολούθουν ἐλέγοντες τακτικῶς τοὺς ὁμοδόξου; Πατριάρχας, καὶ τοὶ πάγοντες τὰ πάνδενα ἐκ τῶν Λατίνων, αἵτινες σήσαντες ἐν Βυζαντίῳ ἐπίπαρχο ἕξονον τοῦ Ναβουχοδονόσορος τῆς Ῥώμης, ἠνάγκαζον τοὺς ὀρθόδοξου; χριστιανούς οἱ ἀντίχριστοὶ διὰ μυσίων καὶ φρικτῶν ἀθεμιτουργιῶν καὶ ὀμοσῆτων νὰ προσκυνῶσιν αὐτὸ, δεχόμενοι τὸν Παπισμὸν. Ἀελητάσαντες δὲ πολλάκις τὴν πόλιν, μετεκόμισαν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην πολλὰκις πολυτιμώτατα κειμήλια αὐτοκρατορικὰ καὶ ἐκκλησιαστικά, ὡς τινες ληττρικὰὶ πρόσκαιροι καὶ ἀνάξιοι τῆς βασιλευσύσης, τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἔργα καὶ κάτοχοι. Καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα. Οἱ δὲ

Μετὰ Χριστὸν

ἄτυχεῖς ἀπόγονοι τῶν Κομνηνῶν καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν οἱ ἐπισιμότεροι διαφυγόντες, μετέβησαν εἰς Νίκειαν τῆς Ἀσίας, ὅπου μόλις μετὰ 2 ἔτη ἀναγορεύθη αὐτοκράτωρ Θεόδωρος ὁ Δάσκαρις, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Τοῦ δὲ Πατριάρχου Καματηροῦ κατὰ τὴν ἄλωσιν διαφυγόντος εἰς Διδυμότειχον, [πόλιν τειχισμένην τῆς Θράκης παρά τὸν Ἀρτίσκον ποταμὸν, χυνόμενοι εἰς τὸν Ἑβρον οὐ μακρὰν τῆς Ἀνδριανουπόλεως], καὶ ἐκεῖθεν παραιτηθέντος ἐγγράφως, πατριαρχεῦσαι τῶν ὀρθοδόξων

1200

Μηγαλ. Δ. ὁ Αὐτομαρὸς, μέγας Σκεκλάριος, ἀνὴρ ἐπίσημος ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ. Οὗτος ἐστεψε τὸν αὐτοκράτορα Θεόδωρον. Πατριαρχεύσας δὲ θεοφιλῶς ἔτη 7 καὶ μῆνας 6, μετίσταται πρὸς Κύριον. Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἀφοῦ, ὡς προείπομεν ἡ Παπικὴ τίτρα καὶ δυσσεβεία, συνταράχασα σκοπίτως τὰ πράγματα τῆς αὐτοκρατορίας διὰ τῶν βερβέρων Σταυροφόρων, ὡς τις ἐπίκουρος τῶν μωαμεθανικῶν λαῶν, ἤρπασεν οὕτω ληστικῶς διὰ τῆς λυκοφιλίας τὴν σεβασμίαν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καθέδραν, διώρισεν ἴδιους ἐκυτῆς τιτλοφόρου; Πατριάρχου; τοὺς ὁποίους δὲν ἀνεγνώρισεν, οὐτ' ἐπροσκύνησε ποτὲ τὸ πλήρωμα τῶν ὀρθοδόξων, τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, ὡς οὐδὲ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ οὐ Πάπα. Καὶ ὁμῶς ἡ Παπικὴ αὐλὴ μέχρι τοῦ νῦν ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τοὺς φιλιῶδῶν ἑπιτλοφόρου; Πατριάρχου; Κωνσταντινουπόλεως,

Μετά Χριστόν.

Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας, ὡς ἐὰν κατεῖχε τοὺς τόπους τούτους καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λαοὺς. Πρᾶγμα γελοῖον, μάστιον, ἐπιβουλον, καὶ ἀσυγχώρητον.

1214. Θεόδωρος Β' Εἰρηνικός, ὁ καὶ Κωπᾶς. Ἄνθρωπος θεοφιλῆς καὶ λόγιος, ἀποθανὼν μετὰ 6 ἔτη καὶ 5 μῆνας.

1223. Μάξιμος Α', πρῶτον Ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Ἀκριμήτων, ἀποθνήσκει μετὰ 6 μῆνας.

“ *Μαρουήλ Α' ὁ Σαρατηνός ὁ καὶ Χαριτόπουλος καὶ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος ἐπονομαζόμενος.* Οὗτος ἔστειψεν Ἰωάννην Δούκαν τοῦ Βατάκη, ὅστις διεδέχθη Θεόδωρον τὸν Δάσκαριν, ἀποθανόντα τῷ 1222.

1226. Γερμανός Β' μοναχὸς Νκυπλιεύς ἐκ Πελοποννήσου, ἐπ' ἀρετῇ καὶ λόγοις ἐπισημίτατος. Τούτου φέρονται διάφορα συγγράμματα καὶ ἀνέκδοτα καὶ ἐκδεδομένα, λίγα καὶ διατάγματα καὶ ἐπιστολαί, καὶ ἡ πρὸς τὸν τότε Πάπαν Γρηγόριον περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν θαυμαστὴ ἐπιστολὴ, καὶ ἄλλη δὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν Ἀκτινίων μυσία καὶ πάσχοντες ὀρθοδόξους Κυπρίου· παραμυθιωτάτη ἐπιστολὴ κτλ. Ἐπέμψεν δὲ πρὸς τούτον καὶ ὁ Πάπας Γρηγόριος πρέσβεις, φέροντας ἐπιστολὰς τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως τῶν Ἀκτινίων. Καὶ πάλιν ὁ μακάριος Γερμανός Σύνοδον συγκλήσας, ἀπήντησεν σοφώτατα πρὸς ταύτην τὴν τοῦ Πάπα ὁμολογίαν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλ' ἡ ἀνταπόκρισις αὕτη ἐγένετο εἰς μάτην, διότι ὁ Πάπας ἤθελεν οὐχὶ ἔνωσιν, ἀλλὰ ὑποταγήν.

Ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου τούτου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ὁ ἀξιόλογος αὐτοκράτωρ Βατάκης κατόρθωσε νὰ ἀνακτήσῃ πολλοὺς τόπους τῆς αὐτοκρατορίας ὄχι μόνον κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Εὐρώπην, οὕτως ὥστε ἀπομονωθείσα κατ' ὀλίγον ἡ τῶν Ἀκτινίων ἐξουσία ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέπεσε μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐκεῖθεν δια παντός.

1240. Μεθόδιος Β' ὁ Ἡγούμενος, ἀποθανὼν μετὰ 3 μῆνας.

Μαρουήλ Β' Ἀρχιεπισκοπικός. Ἐπὶ τούτου πάλιν ὁ αὐτοκράτωρ Βατάκης ἐματαιοπόνησεν, ἀποστείλας πρέσβεις πρὸς τὸν τότε Πάπαν Ἰννοκέντιον τὸν Δ' τῷ 1247, προτρέπων αὐτὸν εἰς ἔνωσιν.

1254. Ἀρσένιος ὁ Αὐτοριανός, ἄνθρωπος ἐνάρετος καὶ ἀπληκτικός. Ἐπὶ τούτου ἀπέθανε, κυβερνήσας θεοφιλῶς τὸν ὀρθόδοξον λαόν, ὁ αὐτοκράτωρ Βατάκης καὶ ἐνταφιάσθη ἐν τῇ κατὰ τὸ ἱπσυλον μονῇ τῆς Σω-

Μετά Χριστόν.

σάνδρας παρὰ τὴν Μαγνησίαν. Πρὸ δὲ τοῦ θανάτου ὁ ἅγιος οὗτος αὐτοκράτωρ ἐπέσκέφθη τὴν Σμύρνην, ἵνα προσκηνησῇ τὸν θαυματουργὸν ναὸν τοῦ Χριστοῦ (τὸ νῦν Τέμενος τῆς Κασταναγορᾶς παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς) καὶ ἀφοῦ διέτριψεν ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰ Περικλυστά [χωρίον τῆς Σμύρνης, λεγόμενον νῦν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Βουνάρβασι], ἐπανελθὼν εἰς τὸ Νύμφαιον ἀπέθανεν. Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἀνεκαίνισεν καὶ τὸ πρῶτον ἠρειπωμένον τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Σμυρναίων ἐπὶ τοῦ λόφου Πάγου. Σηκνωθέν, ὅτι πρὸ τοῦ Πατριάρχου τούτου προσκληθεὶς εἰς τὴν Πατριαρχίαν ὁ σοφὸς Νικηφόρος ὁ Βλεμίδης δὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν.

Ὁ Πατριάρχης Ἀρσένιος ἔστειψε τὸν διάδοχον τοῦ Βατάκη Θεόδωρον Δάσκαριν τὸν Νεώτερον, ὃς τις βασιλεύσας 3 ἔτη ἀπέθανε καταλιπὼν διάδοχον τὸν ἐξετεῖν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην. Τούτου δὲ κηδεμὼν διορίσθη Γεώργιος ὁ Μουζαλων, ἐφορευόντος καὶ τοῦ Πατριάρχου. Ἐπειδὴ δὲ μετ' ὀλίγον ὁ Γεώργιος ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐκλέγεται ἄλλος κηδεμὼν τοῦ ἀηλικίου Βασιλέως, Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας, συνεπικυροῦντος καὶ τοῦ Πατριάρχου. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ καλὸς κηδεμὼν ἀρπάζει τὴν Βασιλείαν τῷ 1256, ἐκτυφλώσας τὸν ἐπιτροπεύμενον ἄθλιον καὶ νόμιμον τοῦ θρόνου διάδοχον· ἐξορίζει δὲ καὶ τὸν Πατριάρχην Ἀρσένιον εἰς τὴν Μαγνησίαν.

1260. Νικηφόρος Β' πρῶτον Ἐφέσου μητροπολίτης, ἄνθρωπος πεπαιδευμένος, νομιζόμενος καὶ συγγραφεὺς πρὸς τοὺς ἄλλους βιβλίου τινος Ὀνειροκριτικοῦ, ἀποθανὼν δὲ μετὰ 1 ἔτος.

1261. Ἀρσένιος Β', τὸ 6' ἀνακληθεὶς ἀπὸ τῆς ἐξορίας, ὁ ἄριστος ἐν ἀρχιεπισκοπείαις, ὡς ἐπονομαζέει αὐτὸν ὁ Κάλλιστος. Ἐπὶ τούτου ὁ αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος διώκει τοὺς Φράγκους ἐκ Βυζαντίου διὰ τοῦ περιφήμου Στρατηγοπούλου, καὶ ἐσέρχεται θριαμβευτὴς τῷ 1261. Οὕτω πάλιν ἀναλαμβάνει ἡ Κωνσταντινούπολις τὸν νόμιμον αὐτῆς Ποιμένα καὶ Πατριάρχην. Πρῶτος λοιπὸν τοῦ ἐλευθερωθέντος ἤδη Βυζαντίου ἀριθμεῖται ὁ μακάριος Ἀρσένιος, πατριαρχεύσας τὸ 6' ἔτη 6. Ἐπειδὴ δὲ ἐκώλυσεν ἀπὸ τῆς θείας κοινωνίας

Μετά Χριστόν.

τὸν αὐτοκράτορα, ὡς ἐπίορκον καὶ σφετεριστὴν τοῦ θρόνου, συνέρχονται βιαίως οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ καθαιροῦσι τὸν Ἀρσένιον, ἐξορισθέντα εἰς Προκόννησον.

1268. Γερμανός Γ', πρῶτον Ἀνδριανουπόλεως μητροπολίτης, τὸ ἐπώνυμον Μαλχούσης, κακῶς ἀκούων παρὰ τῶν φίλων τοῦ Ἀρσενίου ὡς ἐπιβάτης, παραιτηθεὶς μετὰ 3 μῆνας.

Ἰωσήφ Α' μοναχὸς ἐνάρετος, ἀσκητῶν κατὰ τὸ Γαλήσιον ἔρος περὶ Ἐφeson. Οὗτος συνεχώρησε τὸν αὐτοκράτορα μετανοοῦντα ταπεινῶς διὰ τὴν ἐπιτορίαν καὶ τύφλωσιν τοῦ νομίμου βασιλέως, ἥδη τελευτήσαντος. Τελευταῖον δὲ δυσχεροῦς μενος κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος παρητήθη.

1276. Ἰωάννης ΙΑ' ὁ Βέκκος, πρῶτον χαρτοφύλαξ, ἄνθρωπος λόγιος μὲν, ἀλλὰ παλιμβουλος καὶ πανούργος. Οὗτος πρὶν ἐπιελέσθαι Πατριάρχης ἀντεμάχετο γενναίως ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐναντίον τῆς Λατινικῆς αἵρέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ αὐτοκράτωρ ἤθελε κατὰ τὸ φαινόμενον νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἀνατολήν, εἴτε ὑποκρινόμενος, εἴτε φοβούμενος τὰς ἐπαπειλούμενας ὑπὸ τοῦ Πάπα ἐκστρατείας τῆς Δύσεως κατὰ τοῦ Βυζαντίου. Φυλακισθεὶς λοιπὸν ὁ Βέκκος εἰς πύργον σκοτεινόν, τὸν τοῦ Ἀνεμᾶ, εἶδεν ἐκεῖ, ὡς φαίνεται, τὸ φῶς τῆς Παπικῆς λατρείας καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν θηρευόμενον συμφέρον. Ὄθεν συμφωνήσας μετὰ τοῦ Βασιλέως γίνεται Πατριάρχης, καὶ συνετάραξε καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν. Ἀποθανόντα δὲ τὸν μηχανορραφῆν τούτου αὐτοκράτορα διαδέχεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος. Τότε καὶ ὁ Βέκκος, διωκόμενος ὑπὸ τῆς ἰδίης συνειδήσεως, ἀφῆκε τὸν θρόνον κρυφίως καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναχράντου. Ἐπειτα δὲ συνοδικῶς προσκληθεὶς καὶ κριθεὶς, καθρέθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, καὶ σύγγραμμα συνέταξε εὐσεβῆς, τὰς προτέρας αὐτοῦ πλάνας καταναθεματίζων καὶ τὴν καθάρσειν ὡς νόμιμον καὶ κανονικὴν ἀποδεγόμενος.

1283. Ἰωσήφ Α' τὸ 6' παραιτηθεὶς μετὰ 3 μῆνας, ὡς ὑπέργηρος καὶ ἀσθενής.

Γρηγόριος Β' ὁ Κύπριος, (λεγόμενος πρὶν μονάση, Γεώργιος Κύπριος), ἄνθρωπος σοφὸς καὶ πλήρης παιδείας Ἑλληνικῆς. Οὗτος συναθροίσας Σύνοδον, ἔκρινε καὶ

Μετά Χριστόν.

κατεδίκασεν τὸν Βέκκον, ὡς προεῖπόμενος. Συνέγραψε δὲ καὶ πρὸς τοὺς λήρεις ἐκείνου αὐτιβήσεις ἰσχυρὰς καὶ ἄλλα πολλὰ συντάγματα, λόγους ἐκκλησιαστικούς καὶ 195 ἐπιστολάς, καὶ παροιμίας καὶ γνωμικὰ κατ' ἀλφάβητον, καὶ καλὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιγραφὴν, καὶ ἄλλα πολυάριθμα. Ὁ ἀξιόλογος οὗτος Πατριάρχης κοσμήσας τὸν θρόνον τιμῶς καὶ θεοφιλῶς 6 ἔτη καὶ 6 μῆνας, παρητήθη φιλάθενος ὢν, καὶ ἀπελθὼν ἡσέχασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, ὅπου μετὰ μικρὸν ὁσίως ἐτελεύτησεν. Ποιεῖται δὲ τούτου τὴν μνήμην ἡ Ἐκκλησία τῇ Αὐγούστου 18.

1290. Ἀθανάσιος Α' Πελοποννήσιος ἐξ Ἀνδρούσης, μοναχὸς ἀσκητῶν κατὰ τὸν Ἐρηλόφρον τοῦ Βυζαντίου. Ἄνθρωπος πεπαιδευμένος, εὐσεβέστατος, ἀκέραιος καὶ εὐθύς τὸν τρόπον καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀκριβέστατος ζηλωτής. Οὗτος τοὺς μὲν Ἀρχιερεῖς τοὺς διατρέποντας καὶ ραδιουργούντας ἐν Βυζαντίῳ ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἰδίας ἐπισκοπὰς ἕκαστον, τοὺς δὲ περινοστούοντας μοναχοὺς συνέκλεισεν εἰς τὰ μοναστήρια. Κατηγορούμενος λοιπὸν ὡς ἰδιότροπος καὶ ἀπολίτευτος παραιτεῖται ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, ἀποφεύγων ὁ γεννάδας [ὡς ὁ Κάλλιστος ἐπονομαζέει αὐτόν] τὰ σκάνδαλα καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὰ τοῦ Ἐρηλόφρου ἀσκητήρια. Τούτου φέρονται συγγράμματα πολλὰ καὶ ἐπιστολαὶ πᾶ πάντα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἀνέκδοτα.

1293. Ἰωάννης ΙΒ' ὁ Σωλοπολίτης, πρῶτον λαϊκός, ἔχων γυναῖκα καὶ τέκνα, καὶ ἔπειτα μοναχός. Ἄνθρωπος ὀλίγη μὲν παιδείας, ἀλλὰ πολλῆς ἀρετῆς, παραιτηθεὶς μετὰ 8 ἔτη.

1302. Ἀθανάσιος Α' τὸ 6' πατριαρχεύσας ἀξίως καὶ θεοφιλῶς ἄλλα 8 ἔτη καὶ παραιτηθεὶς ἐκ νέου, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Ἐρηλόφρον, μὴ ἀνεχόμενος τὴν κακίαν τῶν κατηγορῶν αὐτοῦ. Οὕτως ἔμεινε χηρεύων ὁ Πατριαρχικὸς θρόνος ἐπὶ 2 ἔτη. [κατόπιν].

Ὁ ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ [ἴδι συνέχειο. 12].

Ἀφοῦ ἡ Ἀργὸ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν παραλλίων τῆς Ἰωλκοῦ, τὸ δὲ πλῆθος εἰσέτι ἔμεινε ἐκεῖ λέγοντες περὶ τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης ἄλλος ἄλλο, ὡς ἔκαστος γνώμης εἶχε. τότε ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος διασχίσας τὸ πλῆθος εἰσεχώρησε μέχρις ἐμοῦ, κα

μετά προφυλάξεω; ἀπιστεύου καὶ ἐπιτηδειότητος μοὶ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ — Κλεοπάτρα, ὁ μετὰ τοῦ Μελέαγρου ἀρραβώνσου ἐτελείωσεν; — εἰς πᾶν τα ἄλλον ὅποιον ἐντύπων ἤθελε προξενήσει ἢ ἐρώτησι; αὐτὴ δὲν γνωρίζω, Μελέαγρε, εἰς ἐμὲ ὁ μωός, ... ὡς εἰς ἐμὲ διηγέρθη τοιοῦτου φόβου ἀνεξήγητον ἀσθημα, ὥστε καὶ ταύτην τὴν ὄραν νομίζω, ὅτι ἐπειὶ εἰς τὰ σταθμῶν παλιούτων; νὰ ἐρωτήσω μὲν αὐτὸν τίς ἦτον, καὶ δι-κτι ἡρώτη, δὲν ἐτόλμων νὰ δεῖξω δὲ ἀδιαφορίαν, ἤμην ἀνίκανός; εὐρισκόμην λοιπὸν ὡς μεταξύ σφύρας καὶ ἀκμονος. Ἀπὸ τῆς πρώτης μὲν στιγμῆς καθ' ἣν τὸν εἶδον συνελθόν, σοὶ βεβησιῶ, Μελέαγρε, ἀσπυνοῦν κατ' αὐτοῦ μῦθος, ἀλλὰ δὲν κούπτω καὶ ὅτι ἤκην πολὺ περιεργός; νὰ πληροφορηθῶ περὶ τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου; δὲν ἠρνήθη, λοιπὸν ν' ἀποκριθῶ εἰς αὐτὸν — ναί, καὶ εἶναι τρίτη ἡμέρα τοῦ ἀρραβώνου ἢ σήμερον. — Μόλις εἶχα συμπληρώσει τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ στραφεῖσα πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐκείνος ἵστατο, δὲν τὸν εἶδον πλέον, ἐγένετο ἀφαντός; Ἡ περίστασις αὐτῆ, Μελέαγρε, μοὶ ἐπροξενήσει τοιαύτην συγκίνησιν, ὥστε κατ' ὀλίγον ἐστοτε ἐμκραινόμεν ἠλλογιζομένη πάντοτε περὶ ἐκείνου, χωρὶς νὰ δύνωμαι νὰ μάθω ὅποιός ἦτον. Ἄλλ' ὁ μυστηριώδης οὗτος ἀνθρώπος μετὰ τινος ἡμέρας εὐρέθη παρὰ τὴν θύραν τοῦ ναοῦ, ὅπου μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἀπρηγύμην διὰ νὰ παρακαλέσω τοῦ; θεοῦ ὑπὲρ σοῦ, Μελέαγρε. Καὶ τοὶ δὲ μ' ἐκυριεύσεν ἰδός; τι φρικτῆς, ἄμα τὸν εἶδον, δὲν ἠξέσω ὅμως πῶς παρεκινήθη νὰ στοθῶ πρὸ αὐτοῦ ζητοῦσα, οὕτως εἶπεν, νὰ μαντεύσω τὰ περὶ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐκείνος. — Κλεοπάτρα, μὲ λέγει ἔχετε εἰδήσεις περὶ τοῦ Μελέαγρου;

— Ὅχι ἀπάντησα ἐγὼ
Ὡς νὰ μὲ ἐκράτει δὲ πλυσίον τοῦ ἀόρατός; τις δύναμις δὲν ἠδυνάμην ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπ' αὐτοῦ; ἤθελα νὰ τὸν διμλήσω ἐκτενέστερον; καὶ νὰ σοὶ ἐξομολογηθῶ, Μελέαγρε; ναί, δὲν θέλω ἀποκρύψει ἀπὸ σοῦ οὐδὲν, εἰ καὶ ἤμην ἀποφασισμένη τοῦτο μόνον νὰ μὴ μάθης. Συνελθόν, Μελέαγρε, ἀπόφρασαν τότε ἀπίστευτον, ἀνόητον ἴσως καὶ παράτολμον εἰς Παρθένον. Τα πάθη εἶναι ἰσχυρὰ νικῶντα καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ μάλιστα γυναικός; Προσποιηθεῖσα λοιπὸν ὅτι ἐπεσέ; τι ἀπὸ τῶν χειρῶν μου, ἔκυψα πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐκείνος ἵστατο, καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ τῷ εἶπον.
— θέλω νὰ σε ἠμιλήσω κατ' ἰδίαν, εἰς τὴν οἰκίαν ὅμως τοῦ πατρὸς μου ὄχι.
— Καλῶς, ἀπάντησεν ἐκείνος, κύριον, λοιπὸν παρὰ τὸ ἔρος; Πῆλον, δὲν εἶναι μακρὸν.
Καὶ πρὶν ἐγὼ δυνηθῶ ν' ἀπαντήσω, ἐκείνος ἀνεχώρησεν.
Ὁ Μελέαγρος εἰς τοὺς τελευταίους τοῦτους λόγους ἀνετινάχθη, ὡς ἐάν; ἐδήθη ὑπὸ τοῦ φαρμακρωτέρου τῶν ὄρων. Τὸ πρόσωπόν; του ἐγένετο καταπύρρον, αἱ τρίχες αὐτῆς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἀνωρῶθησαν.
— Καὶ, ἀπῆλθες λοιπὸν, Κλεοπάτρα;

Ἡρώτησεν ὁ ἦρω; φωνῇ βραγγυώδει, βλέμμα; κατ' αὐτῆς; ἐξικοντίσας, πολλὴν ἐκφαίνον δυστρέ; σκειαν.
— Εἰπέ; μοι, εἰπέ; μοι, ἐπικνέλασεν ὁ ἦρω;ς, ἅπ; ἡλ; θες;
Ἡ Κλεοπάτρα, ἥτις; εἶχεν ἀπιλῆσει ὄλον αὐτῆς τὸ θάρρος, ἠδηνῆθη ν' ἀποκριθῆ; μετὰ; δειλί; τας; τινός;.
— Ὑπόμεινον, φίλε; μου, Μελέαγρε, διότι; οὐδὲν; θέλεις; ἀγνοῆσαι; Ἐξαι; τοῦμαι; ὀλίγη;ν ὑπομονῆ;ν. Ἐπ; πῆστρεψα; λοιπὸν; ἀπὸ; τοῦ; Ναῦ; εἰ; τὸν; οἰκί;ν; μου, κατεχ; μένη; ὑπὸ; τινος; βί;βρου; ὅ;περ; κατετά;χασ;ε; τοὺς; γονεῖς; μου; ὑπὸ; φό;βου, μή;πως; ἡ; ὑγεί;α; μου; ἦ;τον; εἰς; κινδύ;νον, ἥτις; τρῶν;τι; ἀπὸ; τινος; ἡμερῶν; ἐρρί;κτο; μα; κραινόμενη, ἔνεκα; τῶν; αἰτιῶν, τὰς; ὁποῖ;ας; σοὶ; ἐξή;γη; σα; ἤ;λη, Μελέαγρε, καὶ; τὰ; ὁποῖ;ας; ἠρῶ;συν; οἱ; ἐ; ξαί;ρεται; γονεῖς; μου. Συνέ;λθον; λοιπὸν; περὶ; ἐμὲ; ἐν;τρο; μοι, ἐρωτ; ὄν;τας; ἂν; μοὶ; συνέ;θη; τι; καθ' ὅ;δον, ἢ; ἂν; πά;σῃ;ω. Ἀπέ;κρυψα; ἀπὸ; τῶν; γονεῶν; μου; πάντα; τὰ; διατρέ;ξοντα, ἐξ; ὧν; ἐπα;σχον, καὶ; διεβ;εβαίωσα; αὐ; τοῖς; ὅτι; δὲν; ἤ;μην; μὲν; ἰσθ;ενῆς, ἐπιθύ;μουν; δὲ; νὰ; ἐξέ;λθω; ὁ; ἴ;γον; πρὸς; περί;στατον, καὶ; ὅτι; αὐ;ρην, ἂν; συγκατε;τί;θεντο, ἐπιθύ;μουν; νὰ; κάμω; τοῦτο; ἀπὸ; πρῶ; τας; οἱ; γονεῖς; μου; προθύ;μως; ἐδέ;χθησαν; τὴν; παρῆ; κλησῆ;ν; μου, καὶ; τὴν; ἐπαύ;ριον; ἀναλαβού;σα; θάρ;ρα; ἀ; πί;στευτον; ἐπεξεί;ρησα; μόν;η; τὴν; ἐξ;οδον, καὶ; ἐφύ;λαξα; εἰς; τὰς; ὑπο;μεί;ας; τοῦ; Παλίου; ὅ;που; κατὰ; τινὰ; τύ;χη;ν; ἀπῆ;ντησα; κόρη;ν; καθημέ;ρην; μόν;η;ν, περιμέν;ουσαν, ὡς; αὐτῆ; μὲ; εἶπε, τὸν; πατέρα; τῆς;. Ἡ; κόρη; ἐκείνη; δὲν; μοὶ; ἦ;το; γνωστῆ;, διότι; δὲν; ἦ;τον; ἐγγώ;ριος;. Ἐνόμ;ια; τί;τε; ὅτι; ὁ; οὐρανός; τὴν; ἐξαπέ;στειλεν, ἵνα; μοὶ; γένη; σύντρο;φος; εἰς; ἐκείνη;ν; τὴν; μόνω;σιν; μου, καὶ; μοὶ; β;η;θησῆ;σθ;η, γρῆ;ας; τυχοῦ;σας, εἰς; τὴν; ἀτυλλό;γηστον; ἐκαί; νην; ἀπό;φρα;σίν; μου. Τὴν; ἐγκρι;τέτησα; λοιπὸν; φιλοφρῶ; νως, καὶ; ὡς; νὰ; τὴν; ἐγνωρί;ζον; ἀπὸ; πολλοῦ, ὡς; π; ὅς; τοιαύ;την; προσεφῆ;ρθη;ν, καθῆ;σασα; παρ' αὐτῆ; δὲν; δύ; ναμαι, Μελέαγρε, νὰ; σοὶ; ἐξηγή;σω; ἤ;δη; τὴν; χαρᾶ;ν, ὅ;την; τότε; ἠσθᾶ;νθη;ν, εὐροῦ;σα; ἀνθρώ;πων; ἐν; τῇ; ἐρημί;α; ἐκείνη;ν, καὶ; μάλιστα; ὁμοφύ;λον; μου; δὲν; ἐβ;εβῆ;δον;α; λοιπὸν; νὰ; οἰκειωθῶ; πρὸς; αὐτὴν, καὶ; νὰ; τὴν; ὀνομά; σω; φίλη;ν; μου. Γνωρί;ζει; δὲ; Μελέαγρε, ὅτι; αἱ; γυναι; κες; ἔχου;σιν; εἰδός; τι; ἐμπιστοσύ;νη;ς; πρὸς; ἀλλή;λους, ὅ; ποιῶν; οἱ; ἄν;δρες; σεῖς; δὲν; ἔχετε; ὅ; τι; μόνον; τότε; εἶ; χεν; ὀλίγον; μὲ; δυσαρεστή;σαι; ἀλλὰ; στιγμιαίως; μόνον, εἶναι; ὅτι; ἠρνή;θη; νὰ; μὲ; εἶπε; τὸ; ὄνομά; τῆς;, ἀπὸ; εἶχε; μά;θει; τὸ; ἰδιό;κον; μου; ὅ;τε; δ' ἐγὼ; θερμότερον; ἀπῆ;τη; σα; νὰ; μάθω; τὸ; ὄνομά; τῆς;.
— Τι; θέλεις; ὠφελῆ;θῆ;, Κλεοπάτρα, μοὶ; εἶπεν, καὶ; ἂν; τὴ; μάθης;.
— Ἀλλὰ; θέλω; νὰ; σε; ὀνομά;ζω, ὑπέ;λαθον.
— Τότε;, ἀνθυπέ;λασεν; ἐκείνη;, ὀνομά;ζέ; με; δυ; στυ;χη;, ἀπὸ; θέλεις; νὰ; μὲ; ὀνομά;ζης;.
Ἐνῶ; δὲ; ἔλεγε; ταῦτα, εἶδον; δάκρυα; καταρρέ;οντα; ἀπὸ; τῶν; ὠραίων; αὐτῆς; ὀφθαλμῶν, καὶ; διὰ; τοῦτο; δὲν; ἠθέλη;σα; δεύτερον; πλέον; νὰ; τὴν; ἐρωτή;σω;. Ἡ; περί;στασις;, αὐτῆ; τότε; δὲν; μοὶ; ἐφάνη; ἀξία; λόγου;.
Μετὰ; δὲ; ταῦτα; συνδιελεγόμε;θα;, ἐγὼ; μὲν; ὀνομά; τ

ζουσα αὐτὴν φίλην, αὐτῆ; δὲ; ἐμὲ; Κλεοπάτραν. Τό; τε; ἐγὼ; δὲν; εἰσά;ισσα; νὰ; διηγθῶ; πρὸς; αὐτὴν; πᾶν; ὅ; τι; μοὶ; συνέ;θη;, ὅ;λην; τὴν; αἰτίαν, δι' ἣν; εὐρισκόμην; ἐκεῖ;. Παρητή;ρησα;, Μελέαγρε; ὅτι; ἐνῶ; σύννο;υς; ἠεροῦ;το; τὴν; διήγη;σίν; μου, ἐνί;οτε; ἠλλοιοῦ;το; τὸ; πρόσωπὸν; τῆς;, καὶ; ἄλλοτε; μὲν; ἐμειδί;α;. ἄλλοτε; δὲ; συνοσφουοῦ;το; ἀλλὰ; ταῦτα; διόλου; δὲν; μ' ἐμ;πόδισαν; τοῦ; νὰ; συμπληρώ;σω; καὶ; τὰς; μικροτέρας; περιστά;σεις; τῆς; διηγῆ;σεώς; μου; ἐκείνης;. Διή;κουσεν; ἅ;πασαν; τὴν; διήγησιν;, χωρὶς; ἐν; τῷ; μετοξῶ; νὰ; μὲ; διακό;ψη; διόλου;. Ἀπὸ; δὲ; ἐγὼ; ἐσι; κώπη;σα;, μοὶ; ἀπεύ;θυνε; διοφό;ρους; ἐρωτή;σεις; καὶ; παρα; τή;σεις;, ἐξ; ὧν; ἡ; κόρη; ἐκείνη;, ἂν; καὶ; συνομηλί;ξ;, ἐφάνετο; καὶ; ἐμφρονε;στέρα; μου; καὶ; κάλλιον; ἢ; ἐγὼ; σκεπτομένη;. Τοῦτο; ἀπαιτεῖ; ἡ; εὐκρί;νεια; νὰ; τὸ; ὀμο; λογη;σω;.
Ἐπειτα; δὲ; ἀναλαβού;σα; ἦθος; αὐστηρᾶς; μητρός; μοὶ; λέγει;.— Κλεοπάτρα, ἐπειδὴ; ἤ;δη; μὲ; ὀνομά;σας; φίλην, τολμῶ; δια; ταῦτο; νὰ; σοὶ; εἶπω;, ὅτι; αὐτῆ; ἡ; μή;τηρ; σου; δικαίως; κρίνουςα; περὶ; τῆς; τελευταίας; ταύτης; διαγω; γῆς; σου; ἤ;θελε; σοὶ; ἐπιπλή;ξει;. Τὸ; σημερινόν; σου;, Κλε; οπά;τρα, κίνημα; δὲν; ἀρῶ;σει; εἰς; οὐδεμίαν; κόρη;ν, ἢ; τον; δὲ; εἰς; σε;, ἥτις; ὡ;μοιος; ἀφωσίωσιν; καὶ; πίσιν; εἰς; τὸν; ἦρω;α; Μελέαγρον;. Ἄν; δὲν; ἐνική;θης; ὑπὸ; τῆς; αἰ; δοῦς; ἢ; ὑπὸ; τοῦ; φό;βου; νὰ; ἐπιχειρή;σης; τὸν; δρόμον; τοῦ; τον; δια; νὰ; εὐρέθης; μόν;η; πρὸς; μόνον; ἄν;δρα; εἰς; ἔρημον; τόπον;, δὲν; ἐσελά;σθης; τυλλάχιστον; τὴν; μνημῆ;ν; τοῦ; Μελέαγρου; σου;, ὅ;στις; νομίζει; ὅτι; εὐ; βαδί;σεις; κατὰ; τὴν; ἀπουσίαν; του; τὴν; ὁδὸν; τοῦ; κινῆ;κοντος;. τῆς; τιμῆς;, τῆς; ἀρετῆς;. Τί; θέλει; ὑποθέ;σει; ἦ;τε; ὁ; Μελέ; αρος; ἦ;τε; ἄλλος; τις; ἐάν; ποτε; μάθω;σιν; ὅτι; κόρη; σου; ἐτόλμη;σες; ν' ἀπέ;λθης; εἰς; σύν;τευξιν; πρὸς; ἄν;δρα; ἄγνω; στον; ἐν; ἐρήμῳ; τοιοῦτω; τόπῳ;. Ἡ; τίς; οἶδεν; ... Ἀλλὰ;, Κλεοπάτρα; μοὶ; ἐπέ;ρχεται; εἰς; νοῦν; τὴν; στιγμὴν; ταῦ; την; ἰδέ;ξ;, τὴν; ὅποιαν; ἂν; σκεφθῶ;μεν; καὶ; αἱ; δύο;, καὶ; ἴ;σως; φίλη; μου;, ὁ; μυστηριώδης; οὗτος; ἀνθρώ;πος; δὲν; εἶναι; τόσον; ἐπί;φοβος;, ὅ;σον; τὸν; ὑπέ;θεσα; ἐξ; ἔ;ρ; τ; χῆς;. Διότι; τίς; οἶδεν; ἂν; ἦ;ναι; ἐ; κείνη; μεταμφιεσθεῖ;σα; εἰς; ἄ;νδρα;. Ὅποιός;, Κλεοπάτρα, ἦ;τον; ἀρᾶ;γε; ἡ;λικί; ας;, καὶ; ὅ;πῃ;σον; εἶ;χεν; ἀνά;στημα;.
Ἀνά;στημα;, φίλη; μου;, ὅ;σον; τὸ; ἰδιό;κον; σου; καὶ; ἡ;λικίας; ἂν; δὲν; ἀπα;γῶμαι;, ὅ;σης; καὶ; σὺ; καὶ; ἐγὼ; καὶ; μάλιστα;, ἐ; πρόσθετα;, ἂν; δὲν; ἦ;τον; ἐκείνος;, ἀνῆρ;, ἤ;θελα; εἶπει;, ὅτι; ἦ;σο; σὺ; αὐτῆ; φίλη; μου;.
Τόσον; ὀμοιά;ζω; πρὸς; ἐκείνον; εἶπεν; ἐκείνη;. συνο; δεύ;σασ;τ; τοῦς; λόγους; τῆς; μετὰ; τινος; μιδειά;ματος;, ὁποῖ; ον; συνή;θως; μειδιῶ;σι; φιλά;ρσκει; γυναι;κες;, ὅ;σας; ἢ; ὑπ' ἀντι;ξῆ;λων; γυναικῶν; ἐπι;κινῶ;νται;, ἢ; ὑπ' ἀνδρῶν;.
— Ναί;, τόσον; πολὺ; ὀμοιά;ζε;τε;. Ἀλλὰ; διὰ; ποίαν; ἔ; κείνη;ν;, εἶ;χες; εἰπέ; ὀλίγον; πρότερον;, φίλη; μου;.
— Ἦ;κουσα; Κλεοπάτρα;, ὅτι; περὶ; τὰ; ὅρη; ταῦτα; δικι; τᾶ;ται; παρθένος; τις; θυγάτηρ; τοῦ; Ἀρχά;δος; Ἰ;ξου;, ἐκ; τεθεῖ;σα; μικρὰ; ὑπὸ; τοῦ; πατρὸς; αὐτῆς;, μὴ; ἐπιθυμοῦ;ντος; νὰ; ἔ;χη; θηλυκά; τέκνα;, καὶ; ζῶ;σα; σήμερον; ἐν; σπη; λαιοῖς;, τρεφομένη; ἐκ; τοῦ; κυνή;γιου; τὸ; κάλλος; αὐτῆ;

διηγῶνται, ὅτι; εἶναι; ἐξαισίον;. τίς; οἶδε; λοιπὸν;, ἂν; ὑπάρ;χῃ; τις; σύνδεσμος; μεταξύ; αὐτῆς; καὶ; τοῦ; Μελέα; γρου; σου; τίς; οἶδεν; ἂν; αὐτῆ; διατελῆ; ἔ;τι; ἀγαπῶ;σα; αὐτόν;, ἐνῶ; ἐκείνος; ἴ;σως; τὴν; ἐλησμόνη;σες;.
Ἄλλος; φόβος;, Μελέαγρε;, μὲ; κατέ;λαβε; τότε; μείζων; τοῦ; πρώ;του;. μυρία; ἰδέα; ἐγενῶντο; ἐν; τῇ; κεφαλῇ; μου;, καὶ; μυρία; αὐτίς; κατετρεφοντο;. Διατί;, Μελέαγρε;, νὰ; τὸ; ἀ; ποκρύ;ψω; ἀπὸ; σοῦ; καὶ; αὐτῆς; τὸ; κάλλος; ἦ;τον; ἐξαισίον;, καὶ; αὐτῆ; εὐρέθη; τότε; ἐν; τῇ; ἐρημί;α; ἐκείνη;ν;. καὶ; αὐ; τῆ; ἐφάνη; ἠλλοιωθεῖ;σα; τότε;, ἐνῶ; συνδιελεγόμε;θα;. Πι; κροὶ; λοιπὸν; τοιοῦτοι; λογισμοὶ; κατέβλη;σαν; τὴν; καρδίαν; μου; τότε;, δὲν; δύναμαι; ὅ;μως; νὰ; σοὶ; βεβαιώ;σω;, ὅ;πό; σον; ἦ;σαν; δίκαιοι;. ἐντοσού;τῳ; τὴν; ἀποχαιρέτησα; ψυ; χρώς; καὶ; ἐπέ;στρεψα; ἐνταῦθα;. εἶχα; λησμονῆ;σει; σχεδόν;, Μελέαγρε;, τὰς; περιστά;σεις; ταύτας;. Ἄλλ' ἡ; νέα; ἐμ; φάνισι;ς; τοῦ; ἐπαί;του; τούτου; ὅ;στις; ἀναμφιβό;λος; εἶναι; ὁ; αὐτός; ἐκείνος;, τὰ; συνοδεύ;σεντα; ταύτην; περιστά;τι; κα; ἀνεκάλεσαν; ὅλα; ἐκεῖνα; τὰ; παρελθόντα;, καὶ; σχεδόν; εἶμαι; πεπεισμένη;, ὅτι; ὑπάρ;χει; τί; μυστή;ριον; ἐν; τού; τοις;, τὸ; ὅ;τιον; δὲν; ἀγνοεῖς;, Μελέαγρε;, καὶ; ὅτι; ὑπάρ;χει; τις; σχέσις; μεταξύ; τοῦ; ἐπαί;του; τούτου;, τῆς; κόρης; ἐκεί; νης;, καὶ; σοῦ; αὐτοῦ; Μελέαγρε;.
[ἀκολουθεῖ;.]

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.

Πρὸς; ἀνατολὰ; ἀκριβῶς; τῆς; νήσου; Σίμου; καὶ; τῆς; Ἰωνικῆς; Νεαπόλεως; (Κουσαδαίου;) κείνται; ἐν; τῇ; Ἰων; κραιοῖ; αἱ; ἀξιόλογοι; πόλεις;, Τράλλεις; μὲν; ὡς; 2, Λαοδί; κεια; δὲ; ὡς; 5 καὶ; Ἰκόνιον; ὡς; 12 ἡμερῶν; ὁδὸν; ἀπὸ; θα; κάσσης;, συγκαίνουσαι; καὶ; σήμερον; διὰ; τακτικῆς; τα; λυδρομίας; τῆς; ἐκ; Συμῆρης; εἰς; Ἰκόνιον; καὶ; Καισάρειαν;. Κι; αἱ; μὲν; Τράλλεις; λέγονται; ὀθωμανιστί; Ἀἰ;δί;νι;, ἢ; δὲ; Λαοδικεῖα; Ἔ;σκι; Ἰ;σάρ;, παρὰ; τὸ; Δενι;ζλί;, τὸ; δὲ; κόνιον;, πρωτεύουσα; ἐμπορικῆ; τῆς; Μεγάλης; Φρυγίας;, Λυκονίας; τῶν; παλαιῶν;, Κόνια;, σῶζον; τὸ; παλαιόν; ὄνομα; παρεφθαρμένον;.
Ὁμῶνυμοι; πόλεις; Λαοδικεῖα;, κτισθεῖσαι; πᾶσαι; ἢ; τῶν; Μακεδονικῶν; χρό;νων; καὶ; ἔχουσαι; τ' ὄνομα; τοῦτο; ἀπὸ; Λαοδικῆς; γυναικός; ἢ; μητρός; ἢ; θυγατρὸς; τοῦ; κτί; σεντος; ἡγεμόνος;, ἦ;σαν; καὶ; ἄλλαι; τρεῖς; τὸ; παλαι;, μί; α; μὲν; ἐν; τῇ; Λυκονί;α;, ἢ; καὶ; Κατακεκαυμένη;, σῶ; ζουσα; μέχρι; τοῦ; νῦν; τὴν; ἀρχαίαν; θέσιν; καὶ; λεγομένη; κοινῶς; ὑπὸ; μὲν; τῶν; χριστιανῶν; Λαοδικεῖα;, ὑπὸ; δὲ; κῶν; ὀθωμανῶν; Γιορτζάν; Λαδίκ;. Αἱ; δὲ; ἄλλαι; δύο; ἔκειντο; ἐν; τῇ; Συρί;α; τῆς; Μεγάλης; Ἀσίας;, καὶ; ἐξ; αὐ; τῶν; σώζονται; μόνον; μετὰ; τοῦ; ἀρχαίου; ὀνόματος; ἢ; πα; ραλία;, μετοξῶ; Ἀντιοχείας; πρὸς; βορρᾶν; καὶ; Τριπόλεως; πρὸς; νότον;, ἢ; ἐξἄγουσα; νῦν; τὸν; λεγόμενον; Λαοδικεῖον; [Λατακί] καπνόν;, ἔχουσα; τὸ; παλαι; κατα; τὸν; Σράβω; να; τὸ; ὑπερκείμενον; ὅρος; κατὰ; μέ;πλον;, καὶ; ἐξἄγου; σα; τότε; πολλὸν; οἶνον; εἰς; τὴν; Ἀλεξάνδρειαν;.
σΜεγίστη; καὶ; ἀξιολογώτερα; πασῶν; τῶν; ὀμωνύμων;

τούτων πόλεων ἦτον ἐπὶ Στράβωνος Λαοδικεία ἢ πρὸς Λύκω λεγομένη, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνταῦθα, πόλις τῆς Λυδίας κατὰ Στέφανον, ἢ τῆς Καρίας κατὰ Πτολεμαίων ἢ τῆς Φρυγίας κατὰ Στράβωνα, διότι ἐκεῖτο καὶ τὰ τὰ μέρη τῶν τριῶν τούτων ὁμόρων τῆς Μικρασίας χωρῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὄρια κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐσυγκρούσαν κατὰ καιροὺς ἐκ μεταβολῶν. Τὴν πόλιν ταύτην ἐπίσταν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς οὗτου Λαοδικῆς Ἀντιόχου ὁ ἐπικληθεὶς θεός, υἱὸς Σρατονίκης, θυγατρὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Σωτήρος. Ὁ Στράβων λέγει τὴν θέσιν τῆς Λαοδικείας εὐσειστον διὰ τὸ πολυτέρητον, ὡς ὑπαρχει καὶ νῦν. Ἐχει δὲ ἡ θέσις αὕτη πρὸς μὲν ἀνατολὰς τὸ βεῖθρον τοῦ Λύκου, ποταμοῦ εὐμεγέθους, χυνομένου εἰς τὸν Μαιάνδρον, οὗσα ἐν μέσῳ δύο ἄλλων ποταμῶν, Ἀσωποῦ καὶ Κάπρου, ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ Πλίνου, καὶ συμβαλλόντων εἰς τὸν Δύκον. Τὰ ποτάμια ταῦτα κατέρχονται ἀπὸ τὸν Κάδμον, ὅρος ὑπερκαίμενον τῆς Λαοδικείας πρὸς δυσμὰς, ὡς καὶ ὁ παρὲν ἄλλος ποταμὸς Κάδμος, ὁμώνυμος τῷ ὄρει καὶ ὁ Δύκος αὐτός.

Ἄγνωστον πῶθεν ἐλέγτο καὶ Διόσπολις κατὰ Πλίνιον ἢ Λαοδικεῖα ἴσως ἀπὸ λατρείας τοῦ Θεοῦ τούτου ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ὄρους Κάδμου, διότι οἱ παλαιοὶ ἐσεύχοντο ἐν τιμῶν τὸν Δία, ὡς καὶ τὸν Ἀπόλλωνα εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων, ὅπως πράττομεν ἡμεῖς σήμερον πρὸς τὸν προφήτην Ἡλίαν. Ἡ Λαοδικεῖα ἐλέγτο καὶ Ροῶς πρότερον, κατὰ τὸν αὐτὸν Πλίνιον, πιθανῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν λέγεται καὶ σήμερον Δεσιζλί, (ὅπερ ὀθωμανιστὶ σημαίνει θαλασσῶδες), δηλονότι διὰ τὰ αὐτὸν ῥέοντα πολλὰ ὕδατα τῶν εἰρημένων τεσσάρων ποταμῶν Λύκου, Κάδμου, Κάπρου, καὶ Ἀσωποῦ. Περιπλέον ἡ γῆ πάσα τῆς Λαοδικείας λέγεται ὑψηλῆς, ταυτέστι πλήρης ὑδάτων φρεστῶν ἀβαθῶν, ἃν καὶ τρυπημένη καὶ σπηραγγώδης, καὶ διὰ τοῦτο εὐσειστος, καθὼς προείπομεν.

Ὁ Στράβων λέγει, ὅτι ἡ Λαοδικεῖα καλωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου, ἐρικυβήθη καὶ ἀκολούθως ἢ τῆς χώρας ἀρετὴ καὶ τῶν πολιτῶν τινὲς εὐτυχῆσαντες, μεγάλην ἐποίησαν αὐτῆν. Αναφέρει δὲ καὶ τινὰ πλουσιώτατον πολίτην αὐτῆς Ἰβριονα, ὅστις ἀφῆκεν εἰς τὸ κοινὸν δισχίλιον τάλαντων κληρονομίαν, σταλίσας τὴν πόλιν καὶ δι' ἄλλων ἀφιερωμάτων. Ἐπι αναφέρονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἄλλοι δύο ἀξιόλογοι Λαοδικεῖς, Ζήνων ὁ ῥήτωρ καὶ Πολέμων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ ἔπειτα γενόμενος βασιλεὺς ἐκείνων ὧν μερῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν ἔχομεν ἄλλα τινὰ ὀνόματα ἐπιφανῶν Λαοδικεῶν, οἷον Νικόστρατος, Λύκιος, Διοκλήης, Μητροφίλος κτλ. Ἀρμύζει δὲ, ὡς εἶπαμεν καὶ ἄλλοτε, νὰ ἔχη πᾶς τόπος ἐκ νέου τὰ παλαιὰ κύρια ὀνόματα, ὅσα διεσώθησαν ἐξ ἱστορίας καὶ ἐπιγραφῶν, καθὼς καὶ τὰ τοπικὰ. Ἐκ τῶν ἐπι-

γραφῶν ὁμοίως βλέπομεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ γενεὰ ἐπίσημος τῶν Μονομαχιδῶν.

Ἡ πόλις αὕτη, μία οὖσα ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶχε μετέπειτα καὶ θρόνον Μητροπολίτου, ὃν ὑπετέλουν 16 ἐπίσκοποι κατὰ τὸν Μελέτιον. Σήμερον δὲ, ὡς ἔχουσα ὀλίγον Χριστιανικὸν λαόν, ὑπάγεται ὑπὸ τὸν Φιλαδελφεὶς Μητροπολίτην.

Πιστεύεται, ὅτι ἡ Λαοδικεῖα κατεστράφη καὶ ἐγκατελείφθη ἔρημος ἐκ σεισμῶν. Τὰ δὲ εἴρηπια τῆς πόλεως ταύτης ἐπισκεπτόνται αἰ σοφοὶ περιηγηταὶ σωζόμενα κατὰ τὸ λεγόμενον ὀθωμανιστὶ Ἔσκι Ἰσάρ (Παλαιὸν Τεῖχος), ἡμίσειαν περίπου ὦραν ἀπὸ τῆς νεωτέρας Λαοδικείας (Δεσιζλί). Ὡστε, ἐν ἀποδόσωμεν εἰς τὴν νέαν ταύτην πολίτην τὸ παλαιὸν ὄνομα, θυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐν Μαλαίπολι τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς Λαοδικείας.

Ἡ σημερινὴ Λαοδικεῖα εἶχε κατὰ τοὺς Περιηγητὰς πρὸ 10 ἐτῶν ὡς 3, 000 ψυχὰς ἐκ τῶν ἡμετέρων, πλείους δὲ ὀθωμανοὺς. Ἀγνοούμεν ἐπ' ἀκριβὲς τὸν νῦν αὐτοῦ Γραικικὸν πληθυσμὸν. Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰ κατὰ τὰ ἐτη νύξην ὅπως ἡ ἐμπορία τῆς Λαοδικείας, οἱ δὲ πλείστοι τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ἐμπόρων καὶ τεχνιτῶν εἶναι Γραικοὶ, φαίνεται πιθανώτερον ὅτι κῆρξε καὶ ὁ αὐτοῦ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς, καὶ ὅτι ἐλιγώστευσεν, ὡς λέγουσιν ἐν Σμύρῃ. Οὕτως ἢ ἄλλως, μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἔλαβον οἱ Λαοδικεῖς τὴν ἀδειαν νὰ κτίσωσιν Ἐκκλησίαν, ὅπως οὖν εὐπρεπῆ καὶ ἀνάλογον τῆς κοινότητος.

Συμβουλευόμεν τοὺς ἀγαθοὺς συμπατριώτας τοῦ Ἰβριονοῦ καὶ Πολέμωνος νὰ μὴν ἀμελῶσι τὰ γράμματα, χωρὶς τῶν ὁποίων οὐδεμίαν κινήσιν συντηρεῖται οὐτε προοδεύει, οὐτε δοξάζεται. Ἀφοῦ δι' οὐστῆσιν καλῶς τ' ἄλλα ἀναγκαῖα σχολεῖα, πρέπει νὰ κτίσωσι καὶ Σχολεῖον κορραίων, καὶ νὰ ζητήσωσι διδασκάλους διὰ τὴν ἀναγκαίαν μάθησιν τῶν κορραίων, ἵνα γίνωνται ἀγαθαὶ μητέρες, σίλχοι καὶ οἰκοδόμοι, βουλοῦσαι καὶ τὴν γλώσσαν. Ὅντες δὲ γειωκόνοι πολλοὶ τῶν χρηστῶν Λαοδικεῶν ἄς αὐξάνωσι καὶ τὴν κτηματικὴν περιουσίαν, ἐκχεροῦντες εὐθηνὰς γαίας καὶ δένδρεφυτεύοντες τὸν τόπον, καὶ συνακίζοντες αὐτὸν θεὸν προθύμως τοὺς ἐργαζόμενους νησιώτας. Οὕτως αὐξάνομένης συγχρόνως τῆς ἐμπορίας, ἢ Λαοδικεῖα θέλει εὐτυχεῖσθαι ὅπως οὖν, τιμωμένη καὶ φωτιζοῦσα κατὰ τὰ ἐνδότερα τῆς Καρίας.

I. A.

[ἐκ τῆς Ἀμαθ. ἀριθ 629].

ἌΝΘΙΜΟΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ.

Ἡ Σμύρνη ἀπῆλκυσε ἤδη εὐτυχῶς φρονιδί τῆς

Μεγάλῃς Ἐκκλησίαις καὶ τοῦ Μητροπολίτου, ἀξιόλογον τὸν Ἱεροκῆρυκα διδάσκαλον κύριον Ἄνθιμον ἀπὸ Καρποδαίμονος, [Στράντα Ἐκκλησιῶν, πόλεως Θρακικῆς μεταξὺ Βιζύης καὶ Ἀδριανουπόλεως], μαθητὴν τῆς ἐν Χαλκῇ Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, διδάξαντα ἤδη ἀπὸ τοῦ ἀμβωνοῦ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλαχοῦ. Ἄνθρωπος πεπαιδευμένος, συνετός, σεμνός καὶ εὐπροσηγορός, ἔχων πολλὰς ἄλλας ἀρετάς, ὁ κύριος Ἄνθιμος θέλει, ὡς ἐλπίζομεν, ὠφελῆσαι μεγάλως τὴν Σμύρναϊαν κοινωσίαν, ὡς καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ Ἱεροκῆρυκες αἰοδημοὶ, προτρέπων τοὺς πάντας διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος μετὰ ζήλου εἰς τὴν εὐσεβείαν, τὴν ἀδελφικὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ συνδρομὴν, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κοινῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν φιλεργίαν, τὴν χρηστοθήθειαν, τὴν ὀλιγάρκειαν, καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὴν περιποίησιν τῶν ἀπόρων καὶ τῶν ὀρφανῶν, ἐπειδὴ οὕτω μόνον καὶ διὰ τοιούτων σπουδασμάτων καὶ τρόπων, συντηροῦνται καὶ αὐξάνουσι εὐτυχούντες καὶ τιμῶνται πάντες οἱ λαοί.

Ὁ ἀγαθὸς οὗτος Ἱεροκῆρυξ ἐξεφώνησε τὴν παρελθούσιν Κυριακὴν [11 Μαρτίου] ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς λόγον περὶ ψυχῆς ἀληθῆς ἐξαίρετον καὶ θαυμάσιον μετὰ τῆς δεούσης προσφουοῦς ἀπαγγελίας, διαρκέσαντα μόλις τρεῖς τέταρτα τῆς ὥρας. Πάντες οἱ συβρέσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ εὐχαριστήθησαν πολὺ διὰ τὴν ὁμιλίαν αὐτὴν, ἐπικινεθῆσαν καὶ ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἀλλοδόξων. Ὁ λόγος εἶχε σύνταξιν ἀρετῆς, γλαφυρὰν, καθαράν κατὰ τὸ λεκτικόν, ἀλλὰ καὶ εὐκατάληπτον τοῖς πᾶσι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ αἱ εὐσεβεῖς Σμυρναῖδες ὁμολόγησαν, ὅτι ἐνόησαν ἀποχερῶντως πᾶσαν τὴν ὁμιλίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Δι' αὐτῆς ὁ Διδάσκαλος παραβλάσας εὐστόχως τὰ ψευδῆ καὶ πρόκαϊρα τοῦ ἑλικίου τούτου κόσμου ἀγάθη πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἀνεκλαλήτων ἀγαθῶν τῆς μελλούσης, τῆς αὐλοῦ καὶ ἀτελευτήτου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, παρῶν τρυπὸς ἀκριχάτας εἰς τὴν μετάνοιαν, τὴν ἐνεργεσίαν καὶ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀρετῆς. Ενθυμηθεὶς δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ὁ Ἱεροκῆρυξ Ἄνθιμος τοὺς πρὸ αὐτοῦ κοσμήσαντας τὸν ἀμβωνῶν τῶν Σμυρναίων καὶ ταπεινωθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ μετριοφροσύνην ἀξιεπίανον, ἐπήνεσε καὶ τοὺς Σμυρναίους ὡς λαόν πιστὸν, εὐσεβεστάτον καὶ τῶν πατρίων δογματῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων ἠλωτῆν. Ὁ ἔπαινος εἶναι πολλὰκις προτροπῆ. Οἱ Σμυρναῖοι ἀγαπῶσι νὰ ἐπαινῶνται, ἀλλὰ δὲν φαίνονται πάντοτε ἀξιεπίανοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν περὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἐντιμα.

Μὴν ἀμφιβάλλοντες, ὅτι καὶ οἱ ἀκόλουθοι λόγοι τοῦ κυρίου Ἄνθιμου ἔσαν ὁμοίως λαμπροὶ καὶ ὠφελιμώτατοι, καὶ τρέφοντες τὴν δικαίαν πρὸς τὸν Ἱεροκῆρυκα τοῦτον ὑπόληψιν, παρακινούμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς Μετλήσης τὸν σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καὶ τὸ ἀξιότιμον Κοινὸν τῶν Σμυρναίων νὰ προνοήσωσι τὸ δεόν περὶ συντηρήσεως καὶ σταθεροῦς ἀποκαταστάσεως ἐνταῦθα δύο τουλάχιστον Ἱεροκῆρυκων, τοῦ περὶ οὗ ὁ

λόγος κυρίου Ἄνθιμου καὶ ἄλλου τινὸς διὰ τὰς ἄλλας ἐκκλησίας καὶ τὰ χωρία τῆς Σμύρνης.

I. A.

ΜΑΓΝΗΣΙΑ.

Ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας χώρας, ὅπου νῦν τὰ Τρίκερα, ἢ Ζαγορά, αἱ Μηλέαι καὶ ὄλλοι τόποι ὄρειοι καὶ εὐάνδροι μεταξὺ τοῦ Πελαγονικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, μετοικήσαντες οἱ Μάγνητες μετὰ τὰ Τρωϊκὰ, ἐκτίσαν τὰς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ δύο πόλεις ὁμωνύμου τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ Μαγνησίαν, [νῦν ἔρημον οὖσαν πλησίον τῶν Τράλεων] καὶ τὴν πρὸς Σιπύλλῳ Μαγνησίαν, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνταῦθα, σωζομένη καὶ ἀκμάζουσα καλῶς ἐκ παλαιοῦ. Ἄλλοτε λέγομεν τὰ πρὸς αὐτῆς γεωγραφικὰ καὶ ἱστορικὰ συνοπτικῶς, ὅπως ἐπράξαμεν καὶ περὶ ἄλλων πόλεων τῆς Μικρασίας, ἐὰν δὲν μᾶς προλάβωσιν οἱ λόγοι τῶν φιλομαθῶν Μαγνητῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ πόλις αὕτη, ἀπέχουσα ὡς 8 ὥρας τὸ πολὺ ἀπὸ Σμύρνης, ἔχει καλλίστην θέσιν μεταξὺ τοῦ Σιπύλλου ὄρους καὶ τοῦ Ἐρμου ποταμοῦ. ἔχει δὲ μεγάλην καὶ πολλὴν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίαν, περιέχουσα καὶ 1000 περίπου οἰκογενεῖας Χριστιανῶν ὀρθόδοξων τῶν παλαιωτάτων τοῦ τόπου κατοίκων, πλείους δὲ ὀθωμανῶν, πολλὰς Ἀρμενίων καὶ ὀλίγας Ἑβραίων. Οἱ Γραικοὶ αὐτῶ ἦσαν εἰς πλείους, ὡς λέγεται, πρὸ 30 ἐτῶν. Ἀλλὰ τινὲς τότε κατεσφάγησαν ἀδικῶς καὶ παραλόγως, ἄλλοι δὲ φθιόμενοι τὴν αὐτὴν τύχην μετώκησαν εἰς Σμύρνην καὶ ἀλλαχοῦ. Σήμερον ὅμως οἱ Μάγνητες συνκαίόμενοι αὐθις κατ' ὀλίγον καὶ πρὸκίπτοντες εἰς τὰ γράμματα, τὰς τένας καὶ τὴν γαιωπονίαν δύνανται, νὰ ἐπιδόσωσιν ἐκ νέου, αὐξάνοντες καὶ τιμῶντες, τὴν ἀξιόλογον αὐτῶν κοινότητα.

Οἱ Μάγνητες εἶναι ἀξιεπίανοι, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐσύστησαν Συνεταιρισμὸν τινὰ φιλεκπαιδευτικόν, ὡς μενθόμενον ἀμύνως, διὰ τὴν ἀναγκαίαν εὐστασίαν ἐνὸς Παρθεναγωγείου, συνεισφέροντες εἰς τοῦτο προθύμως τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος καὶ ζητοῦντες καὶ δεχόμενοι πανταχόθεν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων φιλοκλήλων ὁμιγενῶν. Τὰ κορραϊκὰ σχολεῖα, εἶναι ὡς εἶπομεν πολλὰκις, ἀναγκασιότατα διὰ τὴν προόδον καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν τύχην τοῦ Γένους, καὶ πρὸς τοῦτοις ἴδὲ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν κατεπίγειουσαν εἰσαγωγὴν τῆς γλώσσης, ἐκεῖ ὅπου αὕτη ἔχαθη κατὰ δυστυχίαν ἐκ καιρικῶν παρεργόμενων περιστάσεων. Τὸ παράδειγμα τῶν Μαγνητῶν, ὡς καὶ τῶν Τραπεζούντιων καὶ μετ' ὀλίγον τῶν Τραλλιανῶν, θέλωσιν ἀναμφιβόλως ἀκολουθήσει μετὰ τινὰ χρόνον οἱ Θεσσαλιῶται, οἱ Περγαμῆναι, οἱ Φιλαδελφεῖς, οἱ Ἀ-

Ατταλειώται, οί Λαοδικεῖς, οί Ἀγκυρανοί καί ἄλλοι τῆς Ἑώας χριστιανικῆ λαοί.

Πρωτενεργοί τῆς καλῆς ταύτης ἐν Μαγνησίᾳ ἰδέας φαίνονται, ὡς συμπεραίνομεν ἐκ τινος ἐγγράφου, οί κύριοι Εὐστράτιος Χ. Παλαιολόγου, Ἰωάννης Ἀδμαντιδῆς, Χαράλαμπος Παναγιωτόπουλος, Δημήτριος Γυρτάνης, Πέτρος Συκεύρης, Π. Ζαχαριάδης Ἱατρος, Ἰ. Οἰκονομίδης, Ἑλληνοδιδάσκαλος καί ἄλλοι, τοὺς ὁποίους προτρεπομέν, ὡς καί τοὺς λοιποὺς Μαγνητας νά κτίσωσιν ἐπίτηδες διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ αναγκαῖον κατάστημα εἰς θέσιν πρόσφορον καί εὐρύχωρον μετὰ τοῦ χειμῶδους οἰκῆματος τῆς διδασκαλίας καί μικρᾶς Βιβλιοθήκης, περιλαμβάνων καί ἀρκετὸν τόπον διὰ δένδρουφύτεϊαν καί κήπον. Οἱ ῥηθέντες θεμελιωταί τῆς Φιλεκαπεδευτικῆς τῶν Μαγνητῶν ἐταιρείας συνέταξαν καλῶς καί τὸν ἀναγκαῖον αὐτῆς κατανοισμὸν.

I. Γ. Α.

ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ.

Θαυμάζουσιν ἴσως τινές, διατί ἡ Μέλισσα ποιᾷ λόγον συνεχῶς περὶ τοῦ Πάπα, τῶν Ἰησοῦτῶν, καί πάσης τῆς προσηλυτικῆς τοῦ Λατινισμοῦ σκευωρίας τε καί ἐνεργείας κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ανατολῆς, τιμῶντες ἄλλως τοὺς γράφοντας ἐν αὐτῇ ὡς εὐσυνεδήτους καί ἀνεξικάνικους τῆς ἀληθείας καί τοῦ δικαίου ζηλωτάς. Ἡ ἐξήγησις εἶναι πρόχειρος καί, ὡς νομίζομεν, πειστικωτάτη.

Ἐν πρώτοις θαυμάζει καί ἡ Μέλισσα πῶς εὐρίσκονται Γραικοί, ἂν ἦναι ἀληθῶς Γραικοὶ Ὀρθόδοξοι, ἢ ἄλλοι ξένοι, ἐπαγγελλόμενοι φιλαληθειαν καί ἀνεξίθρησκείαν, ἐάν ἦναι ὄντως τοιοῦτοι, καί ὅμως ἀρνούμενοι εἰς τοὺς Γραικοὺς αὐτὸ τὸ φυσικὸν δικαίωμα τοῦ ὑπερασπίζειν διὰ λόγον καί ἱστορίαν τὸ πάτρια, τ' ἀποστολικὰ δόγματα, προσβάλλομενα ὑπὸ τῶν Παπιστῶν ἀπαύστως καὶ ἀδιαλλάκτως ἐν αὐτῇ τῇ ἡμετέρα πατρίδι καί διὰ τῆς ἡμετέρας γλώσσης· καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς δὲν δίδομεν εἰς αὐτοὺς πρὸς τοῦτο τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν. Οἱ Γραικοὶ πῶποτε δὲν ἐνοχλοῦσι τὴν Ῥώμην καί τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἢ καί τοὺς ἄλλους Λατινικοὺς λαοὺς, πέμποντες ἀπιστόλους, γράφοντες κατὰ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας καί δαπανῶντες πολλὰ ἢ ὀλίγα χρήματα δι' ἐταιριῶν, ἢ μεταχειριζόμενοι ἄλλα μέσα ὅπως ἀνέρα καί ἀθέμιτα δια σκοποῦ, προσηλυτικούς, σκανδαλιστικούς, ὕλικούς, φιλαύτους, ὡς πράττουσι πρὸς ἡμᾶς πανταχόθεν οἱ Παπισταί. Πιστεύουσιν αὐτοὶ ἀληθῶς, ὅτι σώζονται εἰς τὸν ἄλλον κόσμον βρηντιζόμενοι, καί ὄχι βαπτιζόμενοι, καί προσκυνῶντες τὸν τῆς Ῥώμης Ἐπίσκοπον ὡς ἄλλον Θεὸν ἐπὶ γῆς παντοδύναμον, καί ἀγοράζοντες παρ' αὐτοῦ διαβατήρια πρὸς τὸν Παράδεισον; Τοὺς συγχαιρομεν. Ποῖος ἐμποδίζει αὐτούς τοὺς καλοὺς χριστιανούς νά πιστεύωσιν ὅτι θέλωσιν; Ἡμεῖς οὔτε τοὺς πακακινούμεν ποτὲ ν' ἀλλάζωσιν ἐκκλησίαν, οὔτε τοὺς εχόμεθα εὐκόλως, ὅτι προσέρχονται εἰς τὴν ἐκκλη-

σίαν μας, ὡς πράττουσιν αὐτοὶ καθ' ἑκάστην πρὸς τὰ ὄρρανα καί ἀνγλικά καί πρὸς ὑπηρετίας καί ἀγραμμάτους τῶν Ὀρθοδόξων, μὴ ἐλπίζοντες νά πείσωσι ποτὲ πέπειδευμένους καί ἠλικιωμένους ἀνθρώπους.

Ἀφῆς ὁ Παπισμὸς, παραιτήσας τὸ Εὐαγγέλιον καί τὰ ἱερά ψηφίσματα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀπεράσιε νά συστήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ παγκρατοριαν ἱεροκοσμικὴν, ὡς δῆθεν διάδοχος τῶν εἰδωλολατρῶν, τῆς Ῥώμης αὐτοκρατοριῶν, ἡμεῖς δὲν ἐλπίζομεν πρὸς αὐτοῦ πῶποτε συνδιαλλαγὴν καί εἰρήνην πρὸς τὴν Ὀρθοδόξην Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας, ὡς καί πάντες τῆς χριστιανισμοῦ ἐν γένει, καθέδρα προσφυῆς, ἀναγκαῖα εἶναι το Βυζαντινὸν καί ὄχι ἡ Ῥώμη. Ἡ εὐκαιρία κἀμὲν τὸν κλέπτην, λέγει μετὰ παροιμίαν. Ὁ Παπισμὸς εἶναι προσέτι ὡς ἐκ τῶν θεσμῶν καί τῶν προθέσεων αὐτοῦ κατακτητικὸς, ἐπιθετικὸς, βίαιος, καί δὲν περιορίζεται ὡς ποσὸς ἴσως, εἰμὴ ὅπου εὐρίσκει φραγμοὺς καί σῶς. Ὁ μόνος λοιπὸν τρόπος τοῦ νά ἐξηγήσῃ ὡς ἐξ αὐτοῦ ἡ Γραικικὴ ἐκκλησία ἠσυχίαν τινὰ καί τὴν δυνατὴν μετ' αὐτοῦ ἀρμονίαν ἢ καὶ ὀλιγωτέραν ἐνόησιν, εἶναι τὸ νά περιγράφεται καλῶς, φωτιζοῦσα τὸ ποίμνιον κατὰ τῆς πολυμηχάνου καί ἀγύπνου ταύτης λκοφιλίας. ἴσως ὁ Παπισμὸς γίνεται οὕτω μόνον μετριώτερος καί εἰρηνικώτερος πρὸς ἡμᾶς, κἀνοθάνων, ὅτι νοοῦμεν καί βλέπομεν πάντας αὐτοῦ τοὺς πολεμικοὺς ἐλιγμούς, καί ὅτι κατηρθῆναι μηδὲν ἢ πολὺ μικρὸν παρ' ἡμῖν, ὑποκείμενος καί νά ζημιωθῇ ἐπὶ τέλους ἐκ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης πολὺ πλέον, παρ' ὅσον κερδαίνει ἡμέτερον. Si vis pacem, para bellum. Ἀνθέλης εἰρήνην, ἐτοίμαζε πόλεμον. Ὁ ἀγὼν τῶν Ὀρθοδόξων Γραικῶν πρὸς τὸν Παπισμὸν εἶναι ὁμολογουμένως ἀμυντικὸς πάντοτε καί ὄχι ἐπιθετικὸς.

Ἀλλὰ ποῦ ἡ ἐπίθεσις, ἐρωτοῦσιν ἴσως οἱ πάντως ἀποστρεφόμενοι τοὺς θρησκευτικοὺς λόγους. Αἱ φίλοι μου! Ἡ ἐρώτησις αὕτη μόνη δεικνύει ἀκούωντος ἢ ὅτι ἀγνοεῖτε τὴν φύσιν τοῦ Παπισμοῦ καί τὰς νῦν ἐπιθέσεις αὐτοῦ κατὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ἢ ὅτι ὀλίγον φροντίζετε περὶ αὐτῶν, ὡς καί περὶ αὐτοῦ. Ἀλλόμω, στοχασθήτε, ὅτι ἂν οἱ προπατορῆς μας εἶχον τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ θεάματα ταῦτα, σήμερον ἴσως ἔγεμον Παπισμοῦ ἢ Ἐπτάνησος, ἢ Πελοπόννησος, ἢ Κρήτη, ἢ Ῥόδος, ἢ Κύπρος, τὸ Αἰγαῖον, ἢ Χίος, ἢ Ἠπειρος, ἢ Θράκη καί Μακεδονία, αἱ Ἀθήναι, αὕτη ἢ Σμύρνη καί ἄλλοι τόποι ὀρθόδοξοι, καί τότε πλέον ἐγίνεσθε νῆ μὲν ἔθνος πάντοτε, ἀλλὰ διχοτομημένον εἰς δύο ἠλληλομαχοῦντα; λαοὺς, ὑποδούλους τῶν ξένων Κυβερνήσεων. Δὲν βλέπετε καλῶς τὴν ἐπίθεσιν, διότι ἀγνοεῖτε τὰς ἐτοιμασίας καί τὰς ιδέας αὐτῆς καί δὲν προσέχετε εἰς τὰ πραττόμενα καί γραφόμενα ὑπ' αὐτῆς. Ἰδοὺ ἂν ἀγαπάτε, τὰ ἐφεξῆς ἐκ τῶν πολλῶν ὅσα καθ' ἑκάστην ἐπιμελῶς σχεδιάζονται καί ἐνεργοῦνται καθ' ἡμῶν.

Ἐκ τινος θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ ἐκδιδόμενον ἐν Λουδοβῶν τῆς Γαλλίας δαπάνη τοῦ αὐτοῦ Προσηλυτικοῦ Ταμείου καί ἐπιγραφόμενον Χρονικὰ τῆς διαδόσεως τῆς πίστεως κτλ, τόμ. 29, λαμβάνομεν τὰς ἀκαλοῦθους περικοπὰς.

Ἀρχόμεθα ἀπὸ τῶν Διζαριτῶν. Ἡ κυριώτερον τούτων προσπάθεια τείνει πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Καί πρῶτον ἐν Τουρκίᾳ, ἐάν σημειώσωμεν μόνον τὰς ἀτομικὰς τῶν Διζαριστῶν κατακτήσεις, αἱ μερικὰ αὐτῶν προελεύσεις ἐντομίδουσι πληρέστατα πάσης τῆς ἐν τῇ Γαλλίᾳ γινομένης θύσιας, ὑπὲρ τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας [δηλαδὴ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Λατινικῆς ἐκκλησίας, Σημ. μεταφρ.]. Ἄλλ' ἐκὼς τοῦ ὅτι κερδαίνει ἐντεύθεν ἡ ἀληθινὴ πίστις αἰρετικῶς (δηλαδὴ Γραικῶς, Ἀρμενίους χριστιανῶν κτλ.) καί ἀπίστους [δηλαδὴ Μουσουλμάνους, Ἰβρίους κτλ.], ἡ θρησκεία ἐκεῖ λαμβάνει θέσιν στερεωτέραν, βελτιουμένην ὀσμήναι. Περιτογισμένη ἀπὸ ὑπὸ ληψίν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε ποτὲ ἄλλοτε, λαβούσα καί θεσμούς ζηλωτοῦ παρὰ πηλοῦ ἄλλοις χριστιανικῶς λαοῖς, ἔχει καί μέσα ἐνεργείας προσφύστατα, τῶν ὁποίων τὴν χρείαν δὲν ἐτόλμων ἄλλοι τοῦ ὄν νά δοκιμάσωσιν. Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις, ὁ θρησκευτικὸς τύπος, καί τὰ ἐλεημονητικὰ καταστήματα εἶναι τὰ τοιαῦτα κυριώτερα ἐκ τῶν νεοσυστατῶν τοῦ κρησματοῦ μέσῳ ν. . . .

... Μία τυπογραφία συνετήθη ἐν Βυζαντίῳ. ἐν ἣ τυποῦνται συγγραφὴ τοιέμια καί εὐσεβεῖς γαλλιστί, λατινιστί, ἀγγλιστί, ἰταλιστί, ἑλληνιστί, ἀρμενιστί, τουρκιστί, καί περσιστί. Ἀπὸ τοῦ (Laleu) ἔλθεσις τοῦ 1846 . . . . ὁ δὲ Γραικικὸς εὐρὺς προσβλήθει: ὡς πρὸς τὰς καταχρήσεις του, καί ἐρυθρῶν δια τὴν φιλικὴν ἀκρόασην του ἐνόησε, ὅτι πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀκρόασην του ἐνόησε, ὅτι πρὸς τὴν Πύλῃ ἐπέβησαν του, ὡς κατακλιθεὶ τὴν Ἀνατολὴν μειονότητα, καί οὕτως αἱ ἰδέαι ἡμῶν εἶδον ἐκτετατομένης τῆς τῆς αὐτῶν διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἀληθείας, αἱ εἶναι νά δώσωσι βιβλία εἰς τοὺς προσερχομένους καί κρύβοντας ἐς τὴν θύραν τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τῆς ἰστορίας διδασκαλίας. Τοῦτο τοῦ λοιποῦ εἶναι εἰς τὴν διδασκαλίαν, τοῦ ὁποῖοι ἡ ἀτυχία γίνεται θυμωσία.

... εἰς τὴν παρουσίαν τῆς κοινῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατ' ἴσιν, μετὰ λατῶν νομίμως συστατωμένων εἰς πίστιν ἂν οἱ Μισσιοναριοὶ περιορίζοντο εἰς μόνον τοῦ Εὐαγγελίου τὸ κήρυγμα, εἶχον πολὺ ὀλίγον προῖον ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας κτήτων. Εὐτυχῶς ὅμως νῦν τις ἕδος ἐνοικήθη εἰς τὴν ὄρασην ἡρώτων, νῦν εἰς τῆς ἰδεῶν ἐλθῶν ἐκ τῆς Δύσεως ἐρησήμευσεν εἰς τὰ σχέδια τοῦ ζῆλου αὐτῶν ἤρπον ἡ χρεία τῆς μελέτης, ἐξ ἐπιλωθείσα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπρετε λοιπὸν νά τεθῶσιν οἱ Διζαρισταὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς κινήσεως. . . .

Ἱεροκλιτῶν λέγει ὁ αὐτός, ὅτι ὅσα θηρεύουσι διὰ τῆς διδασκαλίας οἱ Διζαρισταί, πράττουσιν ὁμοίως ὡς πρὸς τὰ θῆλα αἱ Ἐλεημονητικὴ ἐλεημοσύνη, δηλονότι τὸν προσηλυτισμὸν. Προσθήτει ἐπειτα περικοπὴν ἐπιστολῆς Στεφάνου (Etienne) τινος, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, λέγοντος πρὸς τοὺς ἄλλοις περὶ

τῶν Σχολείων καί ἄλλων καταστημάτων τῶν Διζαριστῶν καὶ τῶν Ἐλεημονητῶν καλογραφίαν. . . . καὶ κατ' ἀνάγκη ταῦτα ἔσονται πρόσκηνια ἔργα, προεπιβλεπόμενα διὰ μικρὰν τινὰ ἐπὶ τῶν λαοῦ ἀδελφῶν ἐπινοησάντων. Ἐξ ἐναντίας εἶναι καθιδρύματα ἰσχυρῶς συντεταγμένα, τὰ ὁποῖα ἢ τῶν χρόνων διαδοχῆ θέλει στερεώσῃ ἐτι πλέον. Αὐτὰ θέλουσι ἀνακαινίσαι ἐκ σπλάγγων τοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς, εἰς ὅσα τὴν Ἀνατολικὴν (Catholique) πίστιν εἰς τὰ ἥθη, τὰ ἔθιμα, τὴν γλῶσσαν καί τὰς ἔξεις αὐτῶν τῶν λαοῦ, ὥστε νά ἐλθῶσιν ἀνεπίσθητος εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. . . . Ἡ δὲ αἱ οἰκίαι τῶν Κατοικῶν κατασταθῆσιν ὡς τινὰ ἀγροσθήρια, ὅπου τὸ ἔλεος σύρει πᾶσας τὰς ψυχὰς, ἵνα φωτίσῃ καί θερμάνῃ αὐτὰς διὰ τοῦ πυρὸς τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἐπὶ τῶν ἀνωθι περικοπῶν εἶναι χρεία νά σημειώσωμεν τι, ὅτι Διζαρισταὶ λέγονται σήμερον οἱ διαδόχῳ Ἰησοῦται, ἐπιθρησκούμενοι, ὡς ξένα ἐνδύματα οἱ νεκροὶ ἴσως, νῦν ὄνομα, ἵνα ἀπατώσι τοὺς πολλοὺς, ἀποδιωχθέντες παντοχόθεν, ὡς σκανδαλοποιῶν, τὰς ἔξες καί κακοῦργοι, καί ὅτι διὰ τοιούτων μέσων καί ὀργάνων καταδέχεται ἡ σὺφὴ καί εὐγενὴς Γαλλία νά προσβάλλῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολῆς. 2, ὅτι καί ἀπὸ τῆς Ὀμιλικῆς Κυβερτήσεως, καλῶς παιδῶν, ἐξήρθε τῆς ἀναγίν καί ἀρμονίαν πρὸς τῶν θρησκείαν ἐκταῦθα, οἱ Διζαρισταὶ οὗτοι ἀντιπράττουσι εἰς τὸ κήρυγμα ταῦτα, προσηλυτίζοντες καί σκανδαλιζόντες τοὺς τῆς Γραικῶς καί τοὺς Τούρκους. . . . οἱ καὶ καταβλήθουσι τοὺς Ὀρθοδόξους, λέγοντες ὅτι κατακλιθεῖν αὐτοὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων, ὅπου ψευδέστατον, διότι, ὡς γνωστὸν, οἱ Ὀρθόδοξοι ἐκ πολλῶν αἰῶνων πασχουσι τὰ πάθεινα ἐκ τῆς αἰρετικῆς Δύσεως. Πᾶν ψεῦδος δὲν ἔπλασον, ποῖος ἀθεοτυμῶν δὲν ἐμαχνηθῆσαν ἄλλοτε οἱ Ἰησοῦται, ἐκ κατακλιθεῖσιν Ἱεροκλιτῶν καί ἀργισμεῖς τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ὑποστρεφόμενοι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς καί τῆς Ἀυστριακῆς Κυβερνήσεως, καί οὕτω προσηλυτισμοῦ τοῦ Γραικῶς, ὅπου ἐν μέρει καταρθῶσιν κατὰ τὸ Αἰγαῖον, τὴν Συρίαν καί ἄλλα γῶν; Οἱ Συμφορῶν δὲν ἐπισημῶσιν, ὅτι καί αὐτὸν τὸν ἀοιδίμον Παντοκράτορα Σεβαστάτορον, τὸν θεμελιωτὴν τῶν δύο παρ' αὐτοῖς ἀετιόλογον καταστημάτων, Εὐαγγελικῆς Σχολῆς καί Νοσοκομείου, κατέταραξεν τότε μέχρι ζωῆς οἱ Ἱερισταὶ θέλοντες αὐτοὶ δυναστικῶς νά διδάσκωσι τὰ τέκνα τῶν Γραικῶν, καί μὴ ἀρροσκόμενοι νά βλέπωσι προκείμενους εἰς τίποτε τοὺς Γραικοὺς, ἵνα οὕτως ἔχουσιν αὐτοὺς ὑποχείριους. 4, δὲν ληθάνοντες οἱ φανατικοὶ Ἱερισταὶ ὅτι οἱ Γραικοὶ, πᾶντοτε φιλοκαθεῖς καί εὐδοχεῖς ὄντες, ζητοῦσι παντοχόθεν τὸ ρῶς τῶν ἐπιστητῶν τεχνῶν. Ἀνοθάνοντες ὅμως τὰ μέγιστα, ἀπατῶντες νκαὶ ἀπεσώμενοι, ἐάν νομίζωσιν, ὅτι οἱ Γραικοὶ ζητοῦσι πτωὶ ἢ δέχοντες παρὰ τῆς Δύσεως ἢ ἄθεν οὐ.

περιφρονών. ἂν δὲ ἦδη δὴν δύναται, ἀλλ' ὅμως θέλει δύνασθαι ποτε καὶ τοῦτο νὰ ὑψώθῃ τὸ πνεῦμα...

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς προτρέπομεν τὸν νέον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Συνιστῶμεν δὲ πρὸ πάντων τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑλληνικῶν ποιητῶν...

ΧΑΛΑΖΑ.

Οἱ σοφοὶ πολὺ ἐκοπίσαν νὰ ἐξηγήσωσι τὴ φωνήαν τῆς χαλαζῆς, καὶ πῶς ἐσημασιάζεται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι...

Τὸ σῆμα τῆς χαλαζῆς δὲν εἶναι ὡρισμένον, ὅτι ποτὲ μὲν εἶναι σφαιροειδές, ἄλλοτε δὲ ἐπιμηκῆς...

Ἡ χαλαζῆ συνήθως εἶναι προζυγέλιος βραχέλιον ὑπὸν, ἀνοτε δὲ καὶ συνοδεύεται, οὐδὲ ποτε ὅμως πίπτει μετὰ ὑστὸν...

Ἡ χαλαζῆ συνηθέτερον καταπίπτει τὴν ἡμέραν, σπανιώτερον δὲ τὴν ἑσπέραν καὶ συνεξέτερον μὲ τὸ θέρος...

ἐγράψα πάντοτε τὸν κόσμον; Τίς εἰς ἐμποδίζει; Ἀλλὰ διὰ τί νὰ μισήτε τοὺς ἀδελφοὺς αἱ; Διαίτη νὰ τοὺς ἀνομιλήτε;

1. Γ. Α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΟΥΣΑ ΘΗΛΑΖΟΥΙΣΑ.

Οὕτως ἐπιγράφεται βιβλίον Ποιητικὸν ὑπὸ Ν. Κιτρέβη, ἐσχάτως ἐκδοθὲν τύποις Ν. Σχομένη. Διαβάζωντες τὴν ποιητικὴν ἀνάγνωσιν...

Ἡ ἐπιγραφή καὶ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ τοῦ τελευταίου τούτου δεκνύουσι, ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς αἰθεῖται, ὅτι δὲν εἶναι μουσηγεῖτης Ἀπόλλων, ὥστε ἡθελε τις εἶναι ἀδίκος, ἂν ἐκφέρει κρίσιν...

Ἄν δὲ ποῦ ὁ νέος Ποιητὴς φέρεται μίμητις ἄλλων Ποιητῶν, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῆται ἀληθινὴ ἀπομίμησις, ὡς ἄλλοι μικροὶ κριτοὶ εἶπον. Ἡ ποιητικὴ εἶναι λευκὴ, εἶναι κῆπος, εἶναι πεντοκταεῖδη ἀνάθημα...

πλήθειν φησὶ καὶ αὐτὸν. Λεοντόντοισι προσέει καὶ ἄλλοι ἐλασάντικοι οἱ Παπιστοί, οἱ οἱ Γραικοὶ καὶ ἄλλοι τῆς Ανατολῆς λαοὶ ἐκτεθήσαν δὴθεν...

Σημειώμεν ἐντέλει, οἱ οἱ γράφοντες ἀπὸ Λουγδουνοῦ σοφώτατοι καὶ ἀνεξέτητακότατοι Γάλλοι ἀγγέλωνται καυχόμενοι, ὅτι ἀγοι τοῦ νῦν ἐσύστησαν ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει Λαζαριστὰ 17 ἄλλων Καρλογορίων καὶ 44 Καλογορίων, διδάσκοντες ὑπὲρ τὰ 1500 παιδιὰ...

Ἡ φύλι συμπολιταὶ Λατίνου τοῦ Αἰγαίου, τῆς Σμύρνης καὶ ὅσων ἄλλων τόπων. Δὲ ποτὲ τὰ τοιαῦτα σκάνδαλα, τὰ ὅποια, ὡς φαίνεται, προκαλεῖται καὶ εἰς ἐκ τῆς Δύσεως διὰ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἑλληνικὴν τῆς Ανατολῆς; Ἐρετε ἀρετικὴν πείσαν τοῦ νόμου καὶ κρίσιν φιλοδικαίαν καὶ συμπαθεῖαν ἀλλοφρονίαν μετὰ τῶν Γραικῶν, ὥστε νὰ νοσήσῃ καὶ τοῦτο μόνον, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τῆς Ρώμης, καθ' ἣς ἐξανιστανται σημερον αὐτοὶ οἱ τοῦ Λατίνου πολιταὶ εἰσὶν ὁμόμονον ἀνευταγγελικὴ καὶ ἀντικανονικὴ καὶ ἀσώφορος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ φυτὸν ἐξ ἑωτερικῶν καὶ ἐσωμένων ἀνομιῶν ἐν τῇ Ανατολῇ κατὰ φυσικὸν λόγον, ὡς ἐλεγεί τις Λατίνου νομίζῃ. Ἀνέλεται λοιπὸν διέμεσι καὶ μωρίζετε ὡς ἄνευ εὐδοκίας αὐτῶ τῶν ἐπισημοῦσιν οὖν, τὸ ὅπου

λακτρικῶν, ἐπενεργεῖων, ὡς οἱ κεραινοὶ οὐδὲ ἂν ὑποθέθῃ ὅτι συμβάλλει εἰς τὸν συγχετισμὸν τῆς ἡλεκτρικῆς, δύναται τὰ ἀντιγαλαξία ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν νὰ οὐδετέρως τὸν ἡλεκτρισμὸν. Εἶναι δὲ τὰ ἀντιγαλαξία φέβδοι ἑλλίνοι 20 ἕως 30 ποδῶν ὕψους ἐστῆμένοι κατὰ διαστήματα καὶ ἔχουσαι ἐν τῇ κορυφῇ προσκεκολλημένην ἀρχὴν σιδήρου ἢ χαλκοῦ, συγκοινωνουσάμετα τοῦ ἐδάφους διὰ μεταλλίνου σφύρατος ἢ διὰ χορδῆς τίνος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ [Α. Ι. Δ.]

Ἰπάρχει παρά τοῖς Ἰσπανοῖς παροιμία, ὅτι τίνων τις ὕψω οὐδὲ ἀσθενεῖ ἐκ τούτου, οὐδὲ εἰς χρέος ὑποπίπτει, οὐδὲ τὴν σφύγγον του ἰγκαταλείπει χηρέουσαν. Ἡ δὲ ἀκράσια περὶ τὴν γῆρην τῶν πνευματικῶν ποτῶν ἐξολοθρεύει καθάλου τὸν ἀβρωπὸν.

Ἰ-ελογοῖσιν, ὅτι εἰς τὴν Μεγάλαν Βρετανίαν καὶ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς, δαπανῶνται διὰ τὸν καπνὸν καὶ εἰς 93,000,000 Διστάρα! δηλαδὴ διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὡς ἀπὸ Ἀτρυπαντικῆς Καπνιδόχου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπινου στόματος καὶ τῶν βωθῶν καπνοῦ ἀτμοῦ, καὶ τὸν ὕψην βλαπτῶν τε, δαπανᾷ ἡμεταισίτης τῶν ἀνθρώπων τοσαύτην χρημάτων ὑπερμετρον ποσότητα. Ἡ ἄλλαις λέξεσι διακλύεται εἰς ἀτμὸν τισαύτη ποσότης.

Ὁ Φινελὸν εἶπέ ποτε - ἐν ἄλλὰ τὰ πλοῦτα τῶν Ἰνδῶν, ἢ ἄρα τὰ στέμματα τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης, βραχέων ὑπο τοῦ πόδας μοί, πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς μεγάλης ἀγίας τὴν ὅποιαν ἔγω διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἔθειον ἀκατίσει πάντα ἐκείνα.

Συνεβούλευε τις τὸν τῆς Μακαδόνας βασιλέα Φινελῶν, νὰ οἰνοποτῇ ἀκατέτερον. Ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπέλαθεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἐδύο-τῆς σφύγγου, οὐχὶ δὲ ἄλλον βασιλέα.

ΠΕΡΙ ἌΝΘΡΑΚΟΣ

Ὁ Ἄνθραξ (tilex gamma fabricus, κοινῶς ῥωσίζετα γόμενον, καὶ τουρκιστὶ Γιακούσι) Καὶ οὗτος εἶναι σκληρὸς μετὰ τὸν ἀζάμεντα καὶ πολυτιμὸς λίθος. Ἐννομασθῆ δὲ οὕτως φαίνεται ὡς ἀνίραξ ἀναμένος. Εἰς τὴν ῥίσκεται πάντοτε κρυσταλλωτὸς ὀκταγωνικῶς, ὡς καὶ ὁ ἀζάμας κατὰ βραχέως φανικωσθῆς, ἔχων εἰς τὴν φάνειαν λαπαθῶ-ν καὶ ἐπιπλή-ν. Εἰς τὸ πῦρ ἀντε-

έχει μὲν ὡς τὸν ἀδάμαντα, ἀναλύεται ἡμῶς εὐκόλως διὰ τοῦ ὀξέος Βορακου τὰ συστατικά αὐτοῦ στοιχεία εἶναι πυρίτις γῆ μετὰ ἀργίλου τίτανος καὶ σίδηρος ὀλίγος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἀνθρακες φέρονται ἀπὸ τῶν Ἀσιατικῶν Ἰνδιῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς Πεγγῶν, Βισιαγῶν, Κελοούσας, καὶ ἀπὸ τῆς Κεϋύνης. Οἱ ὀριότατοι αὐτῶν εἶναι κατκόκκινοι καὶ ὀνομάζονται κυρίως Ἀνθρακες. Οἱ δὲ ἔχοντες χρῶμα ὀλιγώτερον κόκκινον λέγονται Σπίνελα. Οἱ δὲ λευκοκόκκινοι Μπαλάσια, καὶ οἱ κυρινοκόκκινοι Ἀνθρακίται, οἱ ὁποῖοι νομίζονται εἰς εὐτελέστους.

Α. Γ. Δ

ΠΕΡΙ ὈΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚῶΝ.

Ἀλάβαστρον (Gypsum Albastrum). Οὗτος ὁ μαρμαρειδὴς λίθος εἶναι τὸ λεπτότατον τοῦ γύψου εἶδος καὶ τοῦ μαρμαροῦ ἀπαλώτερος. Εἶναι ὀλίγον τι διαφανῆ καὶ σιλπιῆς, ἔχων ποικίλα χρώματα καὶ στίγματα πολυειδή.

Ὁ Λευκὸς ὀμοιάζει τὴν καλλίστην ζαχαρὶν τιμῶμενον ὑπὲρ τὰ λοιπὰ εἶδη. Τὸ Ἀσιανὸν ἀλάβαστρον εἶναι τὸ εὐειδέστερον καὶ πολυτιμώτερον. Ἐν Εὐρώπῃ κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ διάφορα ἀγγεῖα, διαλαθῆ πιτήρια, πιάτα, ἀκροπόγνια, ταρβακίθιοι μελανοδοχεῖα, ἀγάλματα, καλ. Τὸ λευκὸν ἀλάβαστρον καίόμενον δίδει τὸν καλλίστον γύψον. Ἡ κόνις τοῦ ἀλαβάστρου ἐὰν ζυμωθῆ ἐλαίῳ γίνεταί μονομάτη λιθόκολα (λουκιοῦν).

Ἐὰν ἐντὸς ἑὸς δευτέρου ἔτητος τοῦ ὄρας ὄρας δύνη θάμεν νὰ κρηθῶμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν 32 αἰς ῥυθμικῶς, τότε ἀποτελεῖται ἔτος καὶ τὸ οὖς δὲ ἡμῶν διακρίνει ταχεῖς κρούσεις ῥυθμικὰς ἕως 24, 000 ἐντὸς ἑὸς δευτέρου ἔτητος τοῦ ὄρας. Περισσότερας δὲ εἰς δύναται νὰ διακρίνη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ ἐπισημοτάτου Κ. Οὐτίελ, περὶ τῆς ὀποιᾶς εὐχαρίστως δημοσιεύμεν τὴν ἐπομένην πληροφορίαν.

• Σήμερον, 21 Φεβρουαρίου 1851 ε. π., φερομένου ἀπο αἰμύνης τοῦ νεκροῦ τῆς αἰμυνήστου καὶ φι-

λελεήμονος Κυρίας Οὐτίελ, ἵνα κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῆς ἐνταφιασθῆ ἐνταῦθα ἐν Βουρόδα. τὸ πλείστον μέρος τῶν κατοίκων χριστιανῶν ἐξήλθεν εἰς προὔπαντήσιν τοῦ νεκροῦ πικρῶς ἠκροῦν καὶ στενάζον καὶ ἱστοροῦν τῆς ἀρετῆς τῆς μακαρίας ψυχῆς, καὶ τὸς καθ' ἐκάστην βοηθεῖας καὶ περιθάλψεις τῶν πτωχῶν ὑπ' αὐτῆς. Καὶ πρόντι, ἐκτὸς τῶν ἀγοθεργιῶν καὶ ἐλεημοσιῶν ἃς ἠρθεῖσα μακαρίτις ἐποίησε πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐκ νεότητος πολλοὶ ἐκ τῶν ἐδεδῶν τῆς κομποπλευς Βουρόδα, οἱ μὲν κατὰ μῆνα, οἱ δὲ κατ' ἔτος, οἱ δὲ κατ' ἀνάγκην ἐλάμβανον τὰς δωρεὰς ἐλεημοσύνας τῆς, καὶ οἱ τεχνίται δια τῆς ἐργασίας εὐρισκον αὐτὴν καταφύγιον· οἱ τῶν ἐνδεῶν πεισχυοντες ἐλάμβανον παρ' αὐτῆς πάντοτε δωρεὰν τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν φάρμακα, καὶ οὐ μόνον ταῦτα ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς τοὺς τῆς λαμπρᾶς οἰκίας τῆς Ἰατρὸς ἐπεφορτίζε τὴν θεραπείαν τοιούτων ἀπύρων διὰ λογορικισμῶν τῆς. Οἱ ἐνδεεῖς τῶναι παντὸς ἔτους ἐσοεῖθησαν μεγάλου εὐεργέτου ἢ δὲ εὐεργετικῆς, χεῖρ ἐξοτεινετο ἕως τῶν ἐκκλησιῶν παντὸς δόξατος Καλὴ φίλη, εὐπροσέγγος εἰς πάντας, πρόθυμος εὐεργέτης, ἀρίστη μήτηρ καὶ σύζυγος, ἦτο ἀξία τοῦ σεβασμοῦ πάντων, διὸ καὶ ἡ τελευταία τῆς ἀφῆσε βοθεῖαν λύπην εἰς πάντας.

• Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀξιοτίμος καὶ ἄριστος σύζυγός τῆς Κυρίας Οὐτίελ φύσει εὐεργετικώτατος ὢν τιμῶν τὴν μακαρίτιδα κατ' ἀξίαν, καὶ ἀγαπῶν τὰς φιλανθρωπικὰς δαπάνης τῆς, ἐγροῆγει αὐτῇ ἀσμένως, κατὰ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ λαμπροῦ ἔθνους τῶν Ἀγγλων, ὅσα ἂν ἐχρῆσθετο εἰς τὰς ἀγοθεργίας τῆς. Νῦν δὲ δικαίως τὰ δάνεια τῶν πτωχῶν λαμπρύνουσι τὴν τάφον τῆς περισσώτερον τῶν μαρμαρῶν. Γαίαν ἔχουσι ἐλεφρὰν ἀξιοσεβαστῆ Κυρίῳ!

« Ὁ Ἰατρὸς Ἀντώνιος Λιτρὶς. »

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ 12 Ἀριθμῷ σελ. 139, στήλῃ πρώτῃ, στιχ. 24, ἀντὶ 30000 πόλεις, διώρθου 30, πόλεις.

Εἰδοποιήσις.

Ἀπὸ τοῦ Η'. ἀριθμοῦ τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης καὶ ἐφ' εἰς ὅσα ἄρθρα μεγάλα ἢ μικρὰ δὲν φέρουσιν ὑπογραφήν ἢ γράμμα τι τοῦ ἀλφαβῆτου, ταῦτα διδόνται ὑπὸ τοῦ Διδασκαλοῦ Θ. Τιμαγένηος.

Ἐκῆστου δὲ ἄλλου διανοητικῶν ἔργων θέλει φέρεται ἢ τὴν ἰδίαν ἐκείνου ὑπογραφήν, ἢ γράμμα τι ἀλφαβητικῶν.